

ריבונות

יוצא לאור ע"י תנועת הריבונות
מיסודה של נשים בירוק

כתב עת מדיני / 10 / אייר תשע"ח, 2018

השר זאב אלקין
בראיון על ירושלים - לב
האומה והעשייה / עמ' 12

השר יואב גלנט
בניתוח ביטחוני מיוחד
על חשיבות איו"ש לעתיד
המדינה / עמ' 4

דניאל פייפס
ישראל צריכה לשאוף
להביס את אויביה / עמ' 6

אחרי השגרירות זמן ריבונות

תוכן

- 3 / דבר המערכת
- 4 / שר הבינוי והשיכון, האלוף במיל' יואב גלנט, מחבר זכות אבות וניתוח ביטחוני בדרך למסקנת הריבונות
- 6 / נשיא פורום המזרח התיכון, דניאל פייפס, רואה בניצחון ובהכרעת האויב מתכנן הכרחי לשקט ושלום עתידי
- 7 / הסופרת והפובליציסטית אמונה אלון בראיין על תכניתו המדינית של בעלה המנוח הרב בני אלון ז"ל שטווה קשרים בינלאומיים, גם בירדן, בדרך אל הריבונות
- 8 / תנועת בני עקיבא קוראת לריבונות ישראלית ביו"ש. הרב לואיס שהוביל את המהלך בתנועה מספר על הדיונים וההכרעות
- 10 / היזם והיועץ האסטרטגי אברהם שבות פורס את עיקריה של תמ"א 100, היחידה הנפרסת מהים ועד הירדן
- 11 / הרב דוד סתיו קובע: המצווה אינה רק ההתיישבות בארץ אלא החלת הריבונות בה
- 21 / האדריכל ישראל גודוביץ', בעבר הממונה על תכנון המדינה, קובל על חוסר האחריות שבקביוע הקו הירוק כגבול בידי בן גוריון ואריאל שרון
- 23 / בספרו החדש מסביר לנו ד"ר מיכאל קלזו למה למרות כל הנסיונות המדיניים, האשליחות והתקוות, עדיין אין שלום
- 12 / השר לענייני ירושלים, זאב אלקין, נערך לקליטת שגרירות ארה"ב ושגרירות נוספות בבירה ומספר על מהפכה שמחזוללת בירושלים
- 14 / הכירו את נוער הריבונות שפשט על ערי הארץ בקמפיין הסברה צעיר ותוסס
- 16 / עו"ד אניחי בוארון על הפגיעה הקשה בזכויות אזרח וההפקרות הנדל"נית בהיעדר ריבונות
- 18 / ראש מועצת דרום הר חברון יחזאי דמרי על קשיי הפיתוח בהעדר ריבונות ועל מפגשים עם נכבדים ערבים שמודים בשקט: רוצים ריבונות ישראלית
- 19 / אל תתנו לסטטוס קוו המדיני לשקר ולשכר אתכם. יהודית קצובר ונדיה מסר
- 21 / השד הדמוגרפי שוב עולה למתקפה הסברתית, אבל מה השקר שמאחורי השד? הדמוגרף יעקב פייטלסון מציג נתונים

דבר המערכת

ימים סוערים עוברים על מדינת ישראל ועל המזרח התיכון כולו, ובימים אלה מתייצבת ארצות הברית לצידה של ישראל. ממשל טראמפ עומד בהבטחתו ומעביר את שגרירות ארצות הברית מתל אביב לירושלים, ומגבה את עמדתה של ישראל מול האיום האיראני וגרורותיו מצפון ומדרום.

עמדה זו ועמידה זו לצד ישראל מוכיחות שוב את גודל השעה שבה יכולה ממשלת ישראל לחולל צעדים משמיעותיים ודרמטיים לעתידה המדיני והריבוני. נחישות ישאלית מלווה בהסברה יעילה ומדויקת תוכה בניבוי בני לאומי, גם אם חלקו יהיה חרישי. אנו פונים גם מכאן לראש הממשלה להמשיך ולהוכיח מנהיגות ונחישות ללא מורא מאיומים והפחדות מבית ומחוץ, ולנקוט במהלך הנדרש כל כך לעתיד כולנו ומתחייב מהעבר של כולנו - החלת ריבונות ישראל על מרחבי ארצנו.

גיליון זה שבידיכם מקדיש פרק נרחב ממנו להצטרפות של מאות בני נוער מכל רחבי הארץ למהפכה ההסברתית

המובילה את תנופת חזון הריבונות. בסיכומי ועידתה האחרונה, קיבלה תנועת בני עקיבא ברוב גדול החלטה ובה קריאה לממשלת ישראל להחיל את ריבונות ישראל על יהודה ושומרון. בשבועות אלה ממש מתקיים ברחבי הארץ קמפיין הסברה שאותו מובילים בני נוער. דוכני החתמה, שלטי חוצות, מפגשים ושיח עם אזרחים, חלוקת חומרי הסברה ועוד הם רק חלק מהמיוזם. על אלה ואלה תוכלו לקרוא בהרחבה בין דפי 'ריבונות 10'. פעילות ההסברה של הנוער שמתעורר ומעיר את השטח הישראלי מתחברת ישירות למהלכים הפרלמנטריים לקידום חקיקת הריבונות במרחבי ההתיישבות ביהודה ושומרון. חקיקה זו אומנם אינה גורפת ומלאה כפי שנכון ואפי שר לקדם, אולם יש לברך גם עליה כצעד תודעתי ומעשי חשוב.

שלביו ההמשך של יישום חזון הריבונות תלויים בכל אחד ואחת מאתנו, כפי שהשילבים שנעשו עד כה הגיעו מהשטח וחוללו מהפכה בדרכם עד לשולחן הממשלה.

התגייסות הציבור הרחב לקריאת הריבונות מחוללת פלאים ומרחיבה את הלב. המהפכה שהעלתה את החזון אל השיח המדיני-פוליטי היא המהפכה שהובילה לשינוי התודעה הציבורית, היא שהביאה אותנו עד לגיליון 10 של 'ריבונות', היא שמפיתה רוח בדור הצעיר המצטרף כעת בעוז ובאמונה למהלך והיא שמהווה רוח גבית לקברי ניטי המדינה בדרכם להשלמת החזון מתוך אחריות, עניינים פקוחות ומחשבה צלולה.

שיך הנער, שיר עתידנו
שיר התחישות, בנך ועליה...
פל עוד הנער לנו פמולקת,
קום יקום חזון עם ישראל

קריאה מהנה,
מערכת 'ריבונות'

הערת מערכת: אין העמדות המובאות בראיונות ובמאמרים מייצגות בהכרח את עמדת המערכת. בימת 'ריבונות' מהווה פלטפורמה להצגת עמדות שונות, מנוגות ועיתים אף חלוקות.

צילום: תנועת ריבונות

נוער ריבונות בפעולה

ריבונות / כתב עת מדיני

יוצא לאור ע"י תנועת הריבונות מיסודה של נשים בירוק

עורך ראשי וראינות: שמעון כהן מערכת: יהודית קצובר, נדיה מסר, הגהה: אפרת ליבר
לתגובות: ribonut@gmail.com
פקס: 02-9309148
פלאפון 050-5500834 050-7161818
תנועת הריבונות מיסודה של נשים בירוק ת.ד. 7352 ירושלים 91072
אתר: www.ribonut.co.il

צוות ריבונות

אורי בנק / רוני בן חיים / ירום גיטבורג / שמעון כהן / רוני ליברמן / נדיה מסר / רנה מרגוליס / סם סלומון / מריל סולומון / עו"ד קרן ססאהל-דון / יהודית קצובר / אברהם שבות / ד"ר אביה שוהם / ליאור שורקה / שוש שילה

פורום ריבונות

ירוס אסינגר / אימי אליצור / עון בר סל / קרולין גליק / עו"ד אליקים העזני / רבנית שולמית מלמד / אלוף (במיל) משה פלד / ד"ר מוסי קור / קן אברמוביץ / הלך פריזמן

בשבע

י"ז: דודו טעדה
סמנ"ל: דודי פינקל
מנהל שיווק ומכירות: עודד מוראד
עיצוב גרפי: ססודי בשבע
רכזת מערכת: נעמה בן חיים
מנהלת הפקה: שמרית שמח
מ"ל: נשבע

לבנות, לבנות ושוב לבנות

זנות האבות מתחרת עם צורני הניטחון

כמי שאינו שוכח את זכות האבות על הארץ, השילוב בין תפקידו כשר השיכון לעברו כאלוף בצה"ל מביא את **השר יואב גלנט** למשנה ביטחונית ערכית סדורה הרואה בריבונות על יהודה, שומרון והבקעה הכרח

שר הבינוי - ח"כ יואב גלנט

צילום: יונתן זינדל. פלאש90

הוא מודע היטב לכך שהמפלגה שלו אינה

מתויגת כסמן ימני בממשלה, ואולם עמדותיו באשר לעתיד יהודה ושומרון ברורות ונחרצות. יהודה ושומרון הן יהודה ביטחונית אחת שאי אפשר לנתקה ממישור החוף ושאר חלקי המדינה, מסביר שר השיכון, יואב גלנט, בשיחה עם 'ריבונות' תוך שימוש בניסיונו הביטחוני העשיר כאלוף. עם זאת, כבר בפתח דבריו הוא מדגיש את הערך העליון יותר, ערך זכות האבות הקדומה על חלקי ארץ זו. "הנושא העיקרי בהקשר של יהודה שומרון והבי קעה בשיח הישראלי נוגע לשני אלמנטים טבעיים ומובנים. הראשון שבהם הוא הזכות שלנו על המי קום. זו זכות שאין לי ספק לגביה. במקומות שבהם אנחנו בונים ומיישבים היום צעד ופסע דוד המלך, המלך וכך אחריים, ולכן הדברים ברורים וזכותנו על המקום ברורה".

הסוגיה השנייה שהשר גלנט מניח על השולחן היא סוגיית מערכת היחסים בינינו ובין הפלשתיי נים, והוא מזכיר, למי שבמקרה שכח, כי כבר כמאה שנה אנחנו מותקפים על ידיהם בפרעות, פיגועים, מתקפות ומלחמות. **"בכל התהליכים הללו מאז 48 הם אלה שפותחים במערכה נגדנו, הם אלה שמפי סדיים והם אלה שגם מטרבים להשלים"**. במציאות שכזו מתקשה השר גלנט להבין מדוע על ישראל להמשיך ולנגוס בזכויותיה שלה מול התוקפן הסי רבן, במקום לדאוג לאינטרסים הביטחוניים ההכרי חיים שלה.

לאחר שהציב את שני העקרונות הללו, עובר השר גלנט לנתח בעיניים ביטחוניות מציאות חדשה שמתרחשת לנגד עינינו, מציאות של "שינוי בתפי סה הגיאואסטרטגית אחרי שנים ארוכות": "סופה שיעית שוטפת את המזרח התיכון ופתאום רואים שעיראק נפלה בידיים שיעיות עם השפעה אירא נית. בלבנון הם נמצאים זמן רב. הם פועלים ועושים מאמץ משמעותי מאוד להגיע להשתלטות על ידי העלאוים תחת כנפיים רוסיות בסוריה, והשלב הבא יהיה ניסיון להביא לקריסתה של ירדן, גם כי הם עוינים את הסונים ואת המלוכנות הירדנית, וגם מפני שהדבר יציר עוד גבול של 400 קילומי טר שיאפשר פעילות התשה נגד ישראל באמצעות גורמים שהם סוכנים שלהם, אם זה חיובאללה או מיליציות כאלה ואחרות", אומר גלנט, שרואה בנתונים אלה בסיס המשלך ישירות על חשיבות

אחיזתנו ביהודה, שומרון והבקעה.

"איש לא מבטיח לנו שקט ארוך טווח ממזרח"

"היום רואים שינוי אחרי עשרות שנים, כאשר משטרים שינקו את כוחם מארגונים צבאיים ומור ידיעניים, פתאום מופנים דרך לתפיסות ששואבות את כוחן ממפלגות רדיקליות שיעיות וגם סוניות. אתנו זה מלמד שבעור 20 או 50 שנה יכולים להיות שינויים נוספים, ולכן המרחב הצר הזה של עשרות הקילומטרים שבין הירדן ובין הים חייב להישמר במלואו מבחינה אסטרטגית ביטחונית בידי ישראל, כעומק בפני כל איום שיכול להגיע ממזרח בדמות של אלמנטים שכעת אנחנו בכלל לא יודעים מה הם. כבר קרו לנו דברים שונים, ולכן השטח אינו נכס סחיר שאפשר לסחור בו".

משמעות הדברים בפועל, מבחינת השר גלנט, היא אחת: **"ש לראות במרחב של בקעת הירדן ויו"ש וכל השטח שממערב להם יחידת שטח אחת שיחד מאפשרת הגנה על מדינת ישראל"**.

בשלב זה של השיחה עובר גלנט למונחים צבאיים, שנותנים בהירות רבה יותר לניתוח שהוא מציג ולמסקנות שהוא מציב. "במזרח הים התיכון הירדן היא מה שנקרא 'מרחב האבטחה'. זהו השטח שמאפשר לך לבצע פעילויות שונות כשהאויב מתקרב. מרחב גב ההר הוא מה שנקרא 'מרחב ההחזקה', וזהו המקום שבו את מבסס את הכוח העיקרי שלך על מנת להגן, והמרחב שבין ירושלים לחיפה ולאשדוד או אשקלון זה מה שנקרא במור נחים צבאיים 'השטח החיוני', כי שם נמצאים רוב האזרחים של ישראל, שם העתרותות שלך, שם הריי כזו היהודי הגדול בעולם ועל השטח הזה אתה חייב להגן. כדי להגן על הבטן ההכה הזאת צריך להחזיק את גב ההר כשטח החזקה ולאפשר את בקעת הירי ןן כמרחב בלימה והחייץ לתקדים בינלאומי כלשהו שעל שאני מביא לתפיסת העולם שלי. כלומר, לא רק זכות היסטורית ולא רק מערכת היחסים מול הפי לשתניים, אלא גם ההבנה שבקעת הירדן וגב ההר הם למעשה המגן והחייץ לחזית מאוד רחבה שי כולה להשתרע על פני 400 קילומטרים, מהכנרת ועד מפרץ אילת. כל מקום ומקום בקו הזה עלול היתקל בצורות שונות ומשונות של איומים, ולכן יש ערך עצום למקום הזה".

קביעותיו הנחרצות של השר האלוף במיל' גלנט אודות חשיבותם של שטחי יו"ש ובקעת הירדן לישראל דוחות כל רעיון על תחנות התראה ביני לאומיות, אמצעים טכנולוגיים ורעיונות נוספים שהועלו בשנים האחרונות, בעיקר תחת שלטון ברק אובמה ובניצחונו של מזכיר המדינה דאו, ג'ון קרי. "כל זה דברים בעלמא, שטויות במיץ עגבניות. מה יעורו לי תחנות התראה כשמישהו מגיע? אני לא צריך את השטח כדי לקבל מודיעין. אני צריך להי חויק בשטח מתוך הנחה שמחזר בבוקר תיאורטית יכול לשבת על קו הגבול שלנו אויב שמתנהג כמו חיובאללה בלבנון או אויב אחר ברמת הגולן".

"היום יש ממורח לנו מדינת חיץ שיש לנו איתה יחסים של שלום, והולואי זה יישאר שנים ארוי כות, אבל מי אמר שזה ישרוד? מישהו העריך שמה שקורה בסוריה יקרה? מישהו העריך לפני 40 שנה שאיראן של השאה תקרוס? מישהו יכול היה להעריך שמובאראק יקרוס ואחרייו יעלה מורסי ואחרייו יעלה א-סיסי? במקרה המצרי היה לנו מזל שהתאפכות בצעו סיכוב שלם, אבל היינו עלולים להישאר עם מורסי ואו לך תדע לאן היינו מגיעים... זה יכול לקרות גם בכל מקום אחר. לכן תחנות הת' ראה הן אלמנט חסר כל ערך. לא הן שיכולות לאפי שר את ביטחוננו".

ולכל הנורבגים והשבדים ושאר בעלי ההצעות ומטיפי ההטפות, מציג גלנט לזכור כי שבועות שנה האחרונים צוינו 75 שנים למרד גטו והשריו-70 שנות למדינת ישראל. "איפה הם היו או והשריו-70 שנה ואיפה היינו אנחנו אם לא היינו מקימים כאן מדינה חמש שנים אחרי מרד גטו ורשה?".

חוזרים למתווה בגין – אוטונומיה ולא מעבר לכך

כשאנחנו עוברים לפן הפלשתיני של המטבע חוזר גלנט לפתרון הקדום של מנחם בגין, ובעיניו אוטונומיה היא המענה המקסימלי שתוכל ישראל להעניק להם. גלנט אינו חש צורך להצמיד את פתי רון האוטונומיה לתקדים בינלאומי כלשהו שעל ישראל להעתיקו כמודל. "אין לי תקדימים להרבה דברים, אבל אני אומר שהדיון מתחיל בכך שהשי ליטה המלאה בתחומי הביטחון, על המעברים, על כניסת אזרחים, על התווך האווירי ועל התווך האל' קטרומגנטי, כל זה חייב להיות בידי ישראל. לא יכול להיות שמישהו אחר ברמאללה ישבש את החיים בתל אביב. זה לא יכול לעבוד. לא יכול להיות שמי שהו ינחית כאן מטוסים ולא יכול להיות שיוזרמו

מיליוני פלשתיניים שרצים לממש זכות שיבה ויגי

עו לאבו דיס ויפעילו לחץ על ירושלים. כל זה לא יקרה. מהנקודה הזאת בואו נתחיל את הדיון ובואו נדבר".

שאלת הפרטנר הפלשתיני לרעיון האוטונומיה אינה מטרידה את גלנט, והאת בעיקר לנוכת העברי הסרבני והתוקפני שלהם. "אצלי הדברים עומדים בסדר עדיפות שאומר: קודם כול ביטחון ישראל ואחר כך כל היתר. לתפיסתי ביטחון ישראל נוגע גם לנושא הפלשתיני, אבל לא פחות לחיות פוי טנציאלית רחבה של מאות קילומטרים שעלולה

צילום: לשכת השר

ביותר הם מרחב גוש עציין וביתר עילית ואפרת בואכה טדי. המרחב השני הוא מעלה אדומים, והמי רחב השלישי הוא בקעת הירדן. את הסדר יש לקי בוע לפי מה שמתאפשר ולפי מה שנוח". עם זאת

הוא מוסיף ואומר כי התרחיש שהוא מציג כעת אינו הכרחי, ואולי יימצאו גם תרחישים ופתרונות אחי רים להלחת הריבונות שהוא עצמו עדיין לא חשב עליהם.

לבנות, לבנות ושוב לבנות לפני כשנה הציג השר גלנט את תכניתו למיזרוח

גוש עציין בשבילי הוא חלק מירושלים שיתחבר למטרחה

גוש דן, תכנית נדל"נית לפיתוח מואץ ומשמעותי של ההתיישבות במערב השומרון, מהלך שיוביל באופן מידי לירידה דרמטית של מחירי הדיור ולהתפרסות היגיונית יותר של צפיפות האוכלוסין באזור המרכז, כך הסביר והציג מפות ונתונים בפני חברי הכנסת והמומחים. תכנית זו, כך עולה מדבריו היום, לא נותרה לאגור אבק במגזרות סגורות, ובי פועל כבר כעת הוא מקדם בנייה משמעותית ברחבי יהודה ושומרון.

"באופן כללי, צריך לבנות הרבה במרחב ירושי לים. בנוסף לכך, אנחנו מפתחים בכל המקומות, בכל רחבי יהודה ושומרון", הוא אומר וישלף שורת נתוני בנייה השוואתיים שראים כמגמה אופטימית ל-2014 השקיעה בתכנון ופיתוח ביישובי יהודה ושומרון 106 מיליון שקלים. אנחנו בתקופה מקבי לה, בין 2015 ל-2017, השקענו פי שתיים. זו עובדה ראשונה", הוא אומר, ומציג נתונים מספריים לגבי כל יישוב ויישוב ממעלה עמוס ועד רבבה, ממעלה אפרים ועד נעלה וכוכב יעקב, כשבכל יישוב ויישוב השקעה של מיליונים בתשתיות ליחידות דיור ופי תוח. "בבקעת הירדן השקענו 24 מיליון שקלים, ויש תכנית מרחיקת לכת שתוכננה יחד עם משרד החקלאות שמעט מתמהמה להשקעה של עוד עש'

רות מיליונים. אם ההתמהמהות הזאת תימשך אולי נתחיל בלעדיהם בקידום מוסדות חינוך, תשתיות, תכנון תעסוקה ועוד".

אלפי יחידות דיור יוצאות מהמגירות לביצוע

גלנט עובר ומתאר תכניות שמתגבשות ממש בימים אלה לבניית אלפי יחידות דיור בגוש עציין, והוא פורט אותן מובת עין לאלון שבות, מאפרת לשכונותיה למעלה עמוס ושאר יישובי הגוש, "כל זה בתהליכי תכנון וביצוע", הוא אומר, ולמי שהי דברים לא ברורים הוא מחדד: **"גוש עציין בשבילי הוא חלק מירושלים שיתחבר למרחב שאני מקווה שנקבל את ההיתר המדיני לבנות בו, מתחם גבעת המטוס, ונתחבר עדי טדי ומורדות ארנונה ודרום יורי שלים"**.

גלנט עובר ומתאר תכניות שמתגבשות ממש בימים אלה לבניית אלפי יחידות דיור בגוש עציין, והוא פורט אותן מובת עין לאלון שבות, מאפרת לשכונותיה למעלה עמוס ושאר יישובי הגוש, "כל זה בתהליכי תכנון וביצוע", הוא אומר, ולמי שהי דברים לא ברורים הוא מחדד: **"גוש עציין בשבילי הוא חלק מירושלים שיתחבר למרחב שאני מקווה שנקבל את ההיתר המדיני לבנות בו, מתחם גבעת המטוס, ונתחבר עדי טדי ומורדות ארנונה ודרום יורי שלים"**.

גלנט עובר ומתאר תכניות שמתגבשות ממש בימים אלה לבניית אלפי יחידות דיור בגוש עציין, והוא פורט אותן מובת עין לאלון שבות, מאפרת לשכונותיה למעלה עמוס ושאר יישובי הגוש, "כל זה בתהליכי תכנון וביצוע", הוא אומר, ולמי שהי דברים לא ברורים הוא מחדד: **"גוש עציין בשבילי הוא חלק מירושלים שיתחבר למרחב שאני מקווה שנקבל את ההיתר המדיני לבנות בו, מתחם גבעת המטוס, ונתחבר עדי טדי ומורדות ארנונה ודרום יורי שלים"**.

גלנט עובר ומתאר תכניות שמתגבשות ממש בימים אלה לבניית אלפי יחידות דיור בגוש עציין, והוא פורט אותן מובת עין לאלון שבות, מאפרת לשכונותיה למעלה עמוס ושאר יישובי הגוש, "כל זה בתהליכי תכנון וביצוע", הוא אומר, ולמי שהי דברים לא ברורים הוא מחדד: **"גוש עציין בשבילי הוא חלק מירושלים שיתחבר למרחב שאני מקווה שנקבל את ההיתר המדיני לבנות בו, מתחם גבעת המטוס, ונתחבר עדי טדי ומורדות ארנונה ודרום יורי שלים"**.

גלנט עובר ומתאר תכניות שמתגבשות ממש בימים אלה לבניית אלפי יחידות דיור בגוש עציין, והוא פורט אותן מובת עין לאלון שבות, מאפרת לשכונותיה למעלה עמוס ושאר יישובי הגוש, "כל זה בתהליכי תכנון וביצוע", הוא אומר, ולמי שהי דברים לא ברורים הוא מחדד: **"גוש עציין בשבילי הוא חלק מירושלים שיתחבר למרחב שאני מקווה שנקבל את ההיתר המדיני לבנות בו, מתחם גבעת המטוס, ונתחבר עדי טדי ומורדות ארנונה ודרום יורי שלים"**.

גלנט עובר ומתאר תכניות שמתגבשות ממש בימים אלה לבניית אלפי יחידות דיור בגוש עציין, והוא פורט אותן מובת עין לאלון שבות, מאפרת לשכונותיה למעלה עמוס ושאר יישובי הגוש, "כל זה בתהליכי תכנון וביצוע", הוא אומר, ולמי שהי דברים לא ברורים הוא מחדד: **"גוש עציין בשבילי הוא חלק מירושלים שיתחבר למרחב שאני מקווה שנקבל את ההיתר המדיני לבנות בו, מתחם גבעת המטוס, ונתחבר עדי טדי ומורדות ארנונה ודרום יורי שלים"**.

הגיע הזמן לנצח

דניאל פייפס, נשיא "פורום המזרח התיכון"

צילום: אתר האינטרנט של דניאל פייפס

דניאל פייפס - יו"ר פורום המזרח התיכון

זהו הרגע המתאים לחשיבה מחודש שת כדי להיפטר אחת ולתמיד מהסכסוך הישראלי-פלשטיני הישן והעשש. טאבואים אנטי-ציוניים עתיקי יומין איבדו מחירפותם מאחר ששוערבים מתמקדים עתה בסוגיות אחרות: תכנית ההתגרענות האיראנית, מלחמות אור"י חים בלבז, תימן, סוריה ועיראק, טורקיה הסוררת, הגחשול האיסלאמיסטי הגואה והבצורת הקשה ישראל החוקה והמשגשגת התייאשה מהתקווה שתלתה בעשרות שנים של "תהליך שלום". הקאובי בבית הלבן אוהב לסטוט מתקדמיו קודמיו, והפנייה של השטאל העולמי לביוון האנטישמיות, כדוגמת גרבי קורבין ממפלגת הלייבור הבריטית, מוסיפים סיבה נוספת לדחיפות. כאשר מפלגת הלייבור תגיע סיומה של דבר לשלטון, ההשלכות לבני ישראל יהיו חמורות.

הדעה המקובלת טוענת שהסכסוך הערבי-ישראלי יסתיים רק כאשר הבניעות הפלשטינים יבואו על סיפוקן עד שיתכינו להכיר במדינת ישראל היהודית. פרידיגמה זו משלה בכיפה כמעט ללא עוררין מאז הסכמי אוסלו בספטמבר 1993. עם זאת, 25 השנים שחלפו מאז הבהירו גם שהפלשטינים ברובם הגדול (להערכת 80 אחוזים, בהתבסס על מחקרים נתוני סקרים במאה השנים האחרונות) אינם מוכשרים דו-קיום בשלום עם ישראל, אלא חיטול ברוטאלי של "הישות הציונית". כאשר זו הגישה אין זה מפתיע שכל סבב של משא ומתן, על אף כל הרעש הגדול שעשו שביבו, הסתיים בכישלון.

הבנה של המצב הנוכחי דורשת התבוננות חוזרת בתקופה שאחרי מלחמת העולם הראשונה הופיע עתו של **האג' אמין אל-חסייני**, המנהיג הפלשטיני ני המודרני הראשון. הוא **יוס מדיניות של סרבנות** (rejectionism), סירוב מוחלט להסכים עם פן

כלשהו של הנוכחות היהודית במה שהייתה אז פלשתינה החדת שלטון המנדט הבריטי. כעבור מאה שנה, דת ישראל, שאיפה להיות המאפייין הדומיננטי בחיי הפלשטינים. הבודלים פוליטיים בקרבם נוטים להיות טקטיים: האם עדיף לחסל את ישראל באמצעי עות משא ומתן עם הישראלים כדי לזכות בויתורים מציגים, או לדבוק בעקביות בסרבנות הטוהרה? הרי שות הפלשטינית נוקטת בטקטיקה הראשונה, חמאס בשניה.

במהלך 75 השנים שבין 1918 ל-1993 הגיב היישוב היהודי לסרבנות הערבית בטליטוריה שנים היא מדינת ישראל בהרתעה, מדיניות שמטרתה להיגאונה כואבת. ההרתעה, גם אם יושמה באופן חלקי בלבד, טיינה לישראל להתפתח מהטרף פוטי נציאלי בשנת 1948 למעצמה צבאית בשנת 1993. כן, בעוד ישראל הפכה למדינה דמוקרטית, חדשנית, עשירה וחזקה, נותרו העקרונות הבסיסיים בעינם:

האמינו לערפאת כאשר טען שהוא מקבל את ישראל, בעוד הוא (יורשיו) בעצם המשיכו לשאוף להשמיכהרה פלשטינית בישראל. המשמעות היא למגר טה בשני אזורים הגובלים בישראל, הגדה המערבית ועזה. ושלישית, הם עשו ויתורים מתוך אשליה שמיחמות מסתיימות בגלל רצון טוב, בעוד ויתורים אלה הביאו לתוצאה הפוכה ואותו על חולשתה של יש"ר,אלה, באופן טראגי, הפכו את תהליך השלום כביכול לתהליך מלחמה מכשיל.

אין להיחלץ ממבוי סתום בן 25 שנה?

ההיסטוריה מלמדת שמלחמות מסתיימות בדרך כלל על לא ידי משא ומתן, אלא על ידי תבוסה וניצחון. על פי ההיסטוריון הצבאי ויקטור הונטן, **"סכסוכים לא הובס לחלוטין ולא הוכרח להיכנע לתנאים המדיניים שכפה המנצח"**

ישראל צריכה נצחון והכרעה

האידאולוגיות, הטקטיקות, האסטרטגיות והמניחים התחלפו, מלחמות ההסכמים באו והלכו, אך הסרבנות הפלשטינית נותרה על כנה, קופאת על שמריה. בשנת 1993, מתוסכלים מאופייה האיטי והפסייבי של ההרתעה, איבדו אזרחי ישראל את סבלונתם ובחרו בפתרון מייד עם הפלשטינים. בהסכמי אוסלו הבטיח כל אחד מהצדדים לצד השני את משביקש שלטמוע: הכרה וביטחון לישראל, כבוד ואוטונומיה לפלשטינים.

בחפונת לשים קץ לסכסוך, עשו הישראלים שלוש טעויות קשות באותו בוקר של קיץ על מדשאת הבית הלבן: ראשית, הם העניקו ליאסר עריפאת, מנהיגו של ארגון לא-רשמי, דיקטטוריו רוצחני, מעמד דיפלומטי שווה לזה של יצחק רבין, ראש ממשלה של מדינה דמוקרטית וריבונית. שנית, הם

גרדיא, שממשלת ישראל כבר נוקטת. פירושה לפתח מיניות עקבית כדי לשבור את הסרבנות ולעודד הכרה פלשטינית בישראל. המשמעות היא למגר את השאיפות הבודלניות של הפלשטינים כדי לשים סוף סוף קץ לזמונוציה של היהודים וישראל, להכיר בקשרים ההיסטוריים של היהודים לירושלים, לנרמל את הקשרים עם ישראלים, לסגור את בתי החרושת למתאבדים ולרסק את מנגנוני הלחומה. תהליך זה לא יהיה קל או קצר, הוא דורש שהפלשטינים ייאלצו לסבול בכור המצרף של התבוסה המרה, עם מה שני לוה אליה: מחסור, חורבן וייאוש. לרוע המול, אין דרך לעקוף זאת.

כדי לשנות את הלך המחשבה, אין די בהיעדר אלימות נגד ישראלים. דרושה הפסקה מוחלטת, בכל מקום, מהאוו"ם עד קמפוסיו האוניברסיטאות, של קמפיין הדה-לגיטימציה של ישראל בעידוד הפלשטינים.

את התבוסה הפלשטינית טובה לישראל, האירוניה היא שהיא עוד יותר טובה לפלשטינים, שישתחררו סוף סוף משאיפות מכווערות, מרטוריקה מהפכנית ומפנטזיות על רצח-עם. כאומה משכילה ומיומנת היא תוכל או לשפר את חייה על ידי בניית הממשל, הכלכלה, התבריה והתרבות. חשבו על כך כגרטס זוטא של גרמניה אחרי 1945. ואם מוקדם מדי לנקוט דיי פלוטנטיה, אפשר יהיה לרון בצורה מועילה בסוגיות כמו ירושלים, הגבולות והמשאבים אחרי תבוסה פלשטינית.

ניצחון ישראל הוא פתרון אגנוסטי: מטרתנו היא אך ורק להביא את ישראל למצב שבו הפלשטינים כבר אינם האויב. אנו נמנעים כעת מדיון במה שיקרה בשלב הבא. זאת משום שמוקדם מדי לפתור את העניין עכשיו, וגם כי זה מסיה את הדעת מהניצחון ומחבל בניסיון להפוך את הניצחון הישראלי למושך בעיני כמה שיותר ישראלים וגם בעיני האמריקנים ואחרים.

מעצמות המערב צריכות לתמוך בכך שישראל, תוך שהיא פעולת במגבלות החוקיות, המוסריות והמעשיות, תנקוט את הצעדים הנחוצים כדי לנצח. עליהן להעביר את שטריותיהן לירושלים, לזרות את תביעת הפלשטינים לקבוע את ירושלים כבניינת, לצדד בצבא ההגנה לישראל כאשר הוא מעניש על מעשי ברבריות, ולהצטרף לשגריות ארצות הבירת באו"ם ניקי היילי שפריה מנגה את הפארסה הקרויה "הפליט הפלשטיני", שלפיה גם ילדים שנולדים היום נחשבים לפלטיים.

לפני כשנה החל פורום המזרח התיכון, הארגון שבראשו אני עומד, לקדם את רעיון הניצחון הישראלי, תחילה על ידי ארגון כנסים פרלמנטריים בנושא ניצחון ישראל, הן בכנסת (26 ח"כים משבע מפלגות) והן בבית הנבחרים האמריקני (קבוצה של 33 נבחרים משני המפלגות), וכן על ידי עבודה צמודה עם תנועת אום תרצו' לקידום רעיון זה בקרב ישראלים.

אפילו מתנגדי הרעיון הזה מכירים בהשפעתו. כדי בוועל השגרירה היילי, כתב שפרשן הפלשטיני דאוד כוטאב שנראה כי היא "חזרת מילה במילה על הסייטמות הישראליות והפורי-ישראליות של אנשים כמו דניאל פייפס". העיתון "ארדיאן", בין היתר, סבר שזונלד סרטאפ העביר את שגרירות ארצות הברית לירושלים בהשפעת פרויקט הניצחון הישראלי. או בואו נפעל יחד למען הניצחון!

קורות ותלמיד חכם, הוא גם כנסס לכל פרטי הפיסיים המעשיים והמדויקים. כחבר כנסת תמיד אמרו לו שקשה להאמין שהוא לא למד משכום טים, כי כדי להיות מסוגל לנסח חוקים ולעסוק בחקיקה הוא כנסס לפניו ולפנים ולמד לנעומק כל נושא".

הוא ראה שהבעיה העיקרית בקונספציה של השמאל היא שהתכנית שלהם מתייחסת רק לשטח שבין הירדן לים. התפיסה שלו הייתה תפיסה של שתי מדינות לשני עמים אבל מתוך קומוניהם ולהיות אזרחי המדינה הפלשטינית כמוזרח לירדן, מעין קונפורציה. הבירה שלהם תהיה עמאן והם יצביעו לפרלמנט שיהיה בעמאן ויישארו במקומותיהם בלי טרנספר. מי שיתעקש להיות אזרח ישראלי יצטרך להצטרף נאמנות וכשרת שירות לאומי. הרעיון הזה גם הוא לא המצאה שלו. שנים רבות קודם לכן אריק שרון הציע מהלך כזה ודיין היה בעיניו. אלו תכניות שהיו במגירות אבל בני הרחיב, תיקן, התאים לתקופתו ועיגן את המהלך בחקיקה בינלאומית כדי שאפשר יהיה ליישם זאת".

הסופרת - אמונה אלון

כנסס הריבונות האחרון, כמעמד מאות משתתפים מרחבי הארץ ומיחוזה, הוענקו אותות יקיר העריבונות. מרגשת במיוחד הייתה הענקת אות על פועלו של השר הרב בני אלון ז"ל למען קידום והובלת חזון הריבונות. את האות קיבלה בשמו של הרב אלון אלמנה, הסופרת והפובליציסטית אמונה אלון, עמה שוחחנו על התכנית המדינית שרק הרב בני והייתה למעשה התכנית הראשונה שהיעזה להוכיח לעם ולעולם כי גם לימין הישראלי יש תכנית מדינית סדורה ומפורטת.

"כשהוא כנסס לתחום הפוליטיקה הוא ראה באופן ברור יותר את מה שהוא ראה ודיבר עליו עוד קודם, עד כמה חסרה תכנית שכזו. הוא ראה שהימים עוסק רק בשלילת קונספציית השמאל של חלוקת הארץ מבלי להציע אלטרנטיבה מסוידרת, ובמקביל השמאל חוזר עליה שוב ושוב למרות ששוב ושוב היא גם נכשלת", מסבירה אמונה את המניע הראשוני שהוביל את הרב בני לטיול לידיו את המשוכות המדיניות, ועל אף שהינה איש מפלגת השלטון לפתוח במלאכת סווייה המובלת של תכנית מדינית מורכבת ורבת תעוזה.

ואכן התכנית שזכתה לשם "היוזמה הישראליית" כללה לצד גיבוש וניסוח המתווה והרעיון גם מסע בין-אישני ציבור לאורכה ולרחבה של הארץ ומפגשים עם פרלמנטרים ודיפלומטים בעולם כולו, כולל העולם הערבי, כדי לשכנע אותם בנכונותה ובהיתכנותה.

ביגוד לאחרים שאולי דיברו על בעיית הפליטים, "בני התחיל לפעול לפני יותר מעשר שנים במישור הבינלאומי לביטול סוכנות אונור"א ולהאחדת היחס של האו"ם לפליטים, שיהיה רליגיוז וגם לפלשטינים", אומרת אמונה. היא מזכירה כי בעוד שלפי החוק הבינלאומי הנוגע לכלל הפליטים, בתום תקופה מסוימת פליט כבר לא ייקרא כך ויחויב למצוא לעצמו מקום, הרי שאצל הפליטים הפלשטינים ורק אצלם הכלל שונה.

דיפלומטיה של ריבונות ופתרון אזורי כולל

מפגשים עם הנסיך הירדני, הקמת שדולה מקבילה בעשרות פרלמנטים בעולם, טוויית קשרים דיפלומטיים ברחבי העולם והובלת קמפיין הסברתי ימני ראשון מסוגו. קמפיין הריבונות הראשון שהוביל הרב אלון ז"ל משפיע עד היום. שיחה עם **אמונה אלון**

כתב תחומים למשפי אלון מייקן פנס

אצלם הפליטות מונצחת זה 70 שנה, ואף עוברת מדור לדור. ביטול אונור"א יהיה לז להוביל לתיפנית ביחס הכולל למצוקתם. "לא מוסרי ולא ריאלי להשאיר את הפליטים במחנות לנצח. היה לו ברור שדרושה תכנית נות נוספות. לבני הערבים שחיים ממערב לירדן עוד מלפני מלחמת השחרור, יש לאפשר להם לבחור בין אזרחות ישראלית לאזרחות ירדנית, כאשר הכדאי ביותר בעבורם יהיה להישאר במיקומוניהם ולהיות אזרחי המדינה הפלשטינית שמזורח לירדן, מעין קונפורציה. הבירה שלהם תהיה עמאן והם יצביעו לפרלמנט שיהיה בעמאן ויישארו במקומותיהם בלי טרנספר. מי שיתעקש להיות אזרח ישראלי יצטרך להצטרף נאמנות ולשרת שירות לאומי. הרעיון הזה גם הוא לא המצאה שלו. שנים רבות קודם לכן אריק שרון הציע מהלך כזה ודיין היה בעיניו. אלו תכניות שהיו במגירות אבל בני הרחיב, תיקן, התאים לתקופתו ועיגן את המהלך בחקיקה בינלאומית כדי שאפשר יהיה ליישם זאת".

אוזן בכירה קשבת לתכנית גם בירדן

כדי לקדם את תכניתו פעל הרב אלון בכמה אפיקים במקביל. לצד הפעילות ההסברתית בשלטי חוצות, בהפצת חומרי הסברה בהרצאות ובנאומים, הוא קידם גם את האפיק הדיפלומטי. לשם כך נועד עם מנהיגים מרחבי העולם עוד בהיותו חבר כנסת ושר, והקים שדולה בינלאומית שנועדה לקדם את התכנית בפרלמנטים השונים. במקביל ניהל מגעים גם עם הנסיך חסן, אחיו של מלך ירדן חוסיין. "הוא פגש אותו באירופה וביירדן", מספרת אמונה ומציינת כי דווקא העובדה שחסן לא החזיק בתפקיד מלוכה איפשרה לו להיעזר עמדה פתוחה יותר והוא היה נכון לשמוע על הרעיונות שהציג בפניו הרב אלון.

בשיחות עם הנסיך הירדני הציג הרב אלון את היתרונות שותכי התכנית לממלכה האסאמית, אך בראש ובראשונה אמונה מזכירה את עובדת היותם גם כ-30 אחוזים מתושבי ירדן פלשטיניים, עובדה ההופכת את ירדן למעשה כבר מחנות הפליטים וכך נוצרה גם רצועת עזה, שגם היא יצריה מלאכותית".

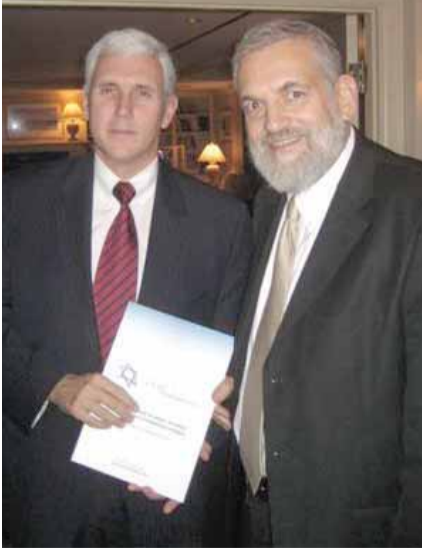
ביגוד לאחרים שאולי דיברו על בעיית הפליטים, "בני התחיל לפעול לפני יותר מעשר שנים במישור הבינלאומי לביטול סוכנות אונור"א ולהאחדת היחס של האו"ם לפליטים, שיהיה רליגיוז וגם לפלשטינים", אומרת אמונה. היא מזכירה כי בעוד שלפי החוק הבינלאומי הנוגע לכלל הפליטים, בתום תקופה מסוימת פליט כבר לא ייקרא כך ויחויב למצוא לעצמו מקום, הרי שאצל הפליטים הפלשטינים ורק אצלם הכלל שונה.

כתב תחומים למשפי אלון מייקן פנס

עותית מאמריקה ומדינות נוספות". לאחר שעזב את הכנסת הקים הרב אלון שדור לה בעלת תאים ב-30 פרלמנטים ברחבי העולם, שמשרדיה פזורים באסיה, בוושינגטון ובבריסל. "השדולה הזאת הייתה מושתתת על יחסים אישיים שבני רקם בעבודה אינסופית של שנים ארוכות עם אישים בכל מקום בעולם. הוא היה מתחיל בקשר עם חבר פרלמנט נוצרי אוונגליקני שמאמין באמונה דתית שארץ ישראל שייכת לעם ישראל, ובעזרת הגרעין הראשוני הזה חוקן מו תאים שבהם היו תברים גם מי שאינם נוצרים. הכול היה בנוי על ידידות אישית הדוקה כמו זו שהייתה על עם מייק פנס (סגנו של דונלד טראמפ כיום), וכמוהו היו רבים בכל פרלמנט ופרלמנט". את עיקרה של השיחה הקדשנו אומנם לפרק ביוזמה הישראלית שעסק בעתיד הפליטים העריבים, אך לאמונה חשוב להדגיש את הפרק העורסק ביחודים, זהו פרק הריבונות. היא מזכירה כי "החוק הראשון שהוא חוקק בתשומת לב רבה הייתה התכנית להחלת ריבונות על היישובים היהודיים ביהודה ושומרון, מה שעדיין לא קיים גם היום, מתוך כוונה שבעתיד הריבונות תתרחב והתפרש על פני השטח כולו".

צריך לא מעט יומרות כדי לחשוב שמפינה ימנית בפוליטיקה הישראלית ניתן למגף תכנית מדינית שתשנה את פני המזרח התיכון, אגודנו מעירים, ואמנה ממשיכה: "רק יומרות כוזמיהו דברים בעולם. בגלל הימניות הידועה שלו, הקיצוניות, וגם משום שבתקופה היא לא היה מה לדבר - ואני מקווה שבעתיד יהיה מה לדבר על השפעה ממשית של אדם עם זקן וכיפה ותואר של רב כנסת, הוא היה מוגבל ביכולתו, ובכל זאת זה הגיע לראשי מדינות וזה משפיע גם עכשיו על טראמפ דרך מייק פנס ורפובליקנים אחרים שבני עבד איתם".

הרב בני אלון עם מייקן פנס, סגן נשיא ארה"ב

בני עקיבא לממשלה: זמן ריבונות!

בתום מהלך פנים-תנועתי עמוק, יצאה תנועת בני עקיבא בקריאה לממשלת ישראל להחיל את ריבונותה על כל שטחי ארץ ישראל. **הרב גלעד לואיס**, שמשך בחוטים עד לקבלת ההחלטה, מספר על המהלך

צילום: גלעד לוייס

הרב גלעד לוייס - חבר מליאת התנועה

שגם הם כוללים בין שורותיה: "אגף חינוך והדרכה יפיק חומרי הסברה ופרסום שיבהירו את עמדת התנועה לחניכיה. מוכירות ההנהלה הארצית תפעל להגברת המודעות לנושא בציבור".
את ההחלטה קיבלה התנועה ברוב גדול של 248 צירים מול 58 שהתנגדו. על הדיונים שקדמו לקבלת ההחלטה וגם על המניעים שהובילו את המנגד לה שוחחנו עם מי שהיה המנוע שמאחורי הקלעים עד להבאתה של ההחלטה להצבעה ולפי רוסם, הרב גלעד לוייס, ראש אולפנת ראש צורים שבגוש עזיון.
"הוועידה הקודמת, שהייתה לפני ארבע או חמש שנים, לא עסקה בנושאי ארץ ישראל אלא בנושאי תורה והדרכה, סוגיות פנים-תנועתיות בלבד, והייתה תחושה שהגיעה השעה שהתנועה תעסוק גם בסוגיות ציבוריות לאומיות", אומר הרב לוייס, שמפקיד להעיר כי גם הסוגיות הפנים-תנועתיות שנידונו בעבר נגעו לכלל ישראל, ואחת הדוגמאות היא החיבור לציבור החרדי, אך "הייתה תחושה שסוגיית ארץ ישראל לא קיבלה את המקום הראוי לה".

"התחושה היא שאם בעבר הצינונות הדתית זוהתה עם העלייה התיישבות כבבעיות ועם ההפיגות למען ארץ ישראל, הרי שכעת הנושא שקט יותר. השאלה הייתה איך מחזירים את הנושא לתור דעה, והמסקנה הייתה שדרוש משהו רענן שיוחזיר את המושכות לידינו". המשוער הרענן הזה הוא חזון הריבונות, הוא מסביר.

הולכים על ריבונות, אבל דואגים למעמד המיעוטים

כדי לצאת לדרך לקידום הטמנת חזון הריבונות בשורות התנועה, קיבל הרב לוייס מנדט ראשוני מהמזכ"ל, יאיר שחל. ההצעה הראשונית עברה את עיונה של הוועדה המתמדת, שבראשה עומד הרב דרוקמן ותפקידה לבחון מהלכים פנים-תנועתיים ולוודא שאינם חורגים מדירשות ההלכה או מדריי שות החוק, ושאינן מדובר במהלך העונה לצרכיה ולדרכה של התנועה.

הרב לוייס מספר: "עלו שתי סוגיות שחשבתני

שנכון לדון בהן אחרי חמש שנים. הסוגיה הראי שונה היא נושא העלייה להר הבית וחזיון האחיזה היהודית בה. בנושא הזה עלתה השאלה אם נכון שנצא כתנועה נגד החלטת הרבנות הראשית, האם יש כאן מענה רק לגברים ולא לנשים ושאלות נוי ספות. בוועדה המתמדת ניסו לעדן ולכוון את הדברים לאפיק ממלכתי יותר. לעומת זאת בנושא השני, נושא הריבונות, הייתה נכונות מלאה לעסוק בעניין, למעט תנאי אחד שהוצב בפנינו והוא הצורך לעסוק גם בסוגיית מעמד הערבים".
"לקריאה יש הרבה כוח, למרות שזה לא משהו שהולך להתבצע מחר בוקר", הוא מוסיף, "יש לקרואה השפעה פנים-תנועתית ולא פחות השפעה כלפי חוץ על החברה ועל התהליכים שיתרחשו בהמשך בעקבותיה".

הכרעה דרמטית בשתיים וחצי בלילה

ובכל זאת, כאמור, ההחלטה לא התקבלה פה אחד, ומתוך קצת יותר מ-300 משתתפי ההצבעה כמעט 60 התנגדו לה. הרב לוייס מספר: "בשתיים וחצי בלילה, כשהקריאה עברה, קמו נציגי סניפים מסוימים וטענו שכעת הם צריכים לחזור הביתה ולספר על ההחלטות והקריאות, ומאחר שמדובר בסניפים בעלי גוון שמאלי יותר במפה הפוליטית, או כאלה שבהם ההורים של החניכים מגיעים מרקע אידיאולוגי שונה, למעשה בהחלטה הזאת אנחנו מוציאים אותם מחוץ לתנועה. היינו צריכים להסביר ולהבהיר להם ולנו שאומנם יש לתנועה כיוון ברור, אבל עם זאת התנועה מחבקת ומחוקקת את כולם".

נייה מטר יזר תנועת ריבונות בוועידת בני עקיבא

צילום: דבורת בני עקיבא

הרב גלעד לוייס

צילום: דבורת בני עקיבא

ההחלטה שהתקבלה בוועידה האחרונה

הסופר והעיתונאי ניר נאגלי מצרפת בפני משתתפי ועידת בני עקיבא

צילום: דבורת בני עקיבא

צילום: דבורת בני עקיבא

"בעבר הצינונות הדתית זוהתה עם העלייה להתיישבות בגבעות ועם ההפגנות למען ארץ ישראל, כעת הנושא שקט יותר. השאלה הייתה איך מחזירים את הנושא לתודעה, והמסקנה הייתה שדרוש משהו רענן שיחזיר את המושכות לידינו. המשוער הרענן הזה הוא חזון הריבונות"

"ברור לכולנו שכולם רוצים ריבונות, אבל השאלה היא אם ואיך אנחנו מוכנים לקחת לאחריותנו את התיק של מעמד הערבים"

"התנועה לא רק תוציא חומרי הדרכה למדריכים בנושא הריבונות, אלא יש כאן קריאה שמחייבת את התנועה להיות שותפה בהסברה של נושא הריבונות החוצה לציבור הרחב. אנחנו רוצים להיות שותפים בקידום המהלך הזה. אני בהחלט רואה שבטים שייצאו לצמתים ויתלו שלטים, אני בהחלט רואה שבטים וסניפים יוצאים לטילוים דווקא באזורים הללו כדי להטמיע את הקשר הריבונות שלנו לאתרים הללו".
"ההבנה שלנו בתנועת בני עקיבא היא ששאלת ארץ ישראל לא אמורה להיות עניינם של המתנחלים או של גוש אמונים. על מדינת ישראל לקחת אחריות על שאלת ארץ ישראל", חתם הרב לוייס. כאן המקום להוסיף ולציין את דברי הברכה שפי רסמה תנועת הריבונות עם פרסום דבר החלטה: "בהחלטתנו זו מוכיח הנוער בריאות לאומית וזקיק פות קומה שעמה ניתן לחולל את המהפכה ולהוביל לשינוי המדיני המיוחש. יש על מי לסמוך. הנוער המתחנך על ערכים אלו ימשיך לשאת על שכמו באהבה את עול האחריות הלאומית ויוביל למימושה המעשית של זכותנו על ארץ ישראל".

כשהקריאה עברה, קמו נציגי סניפים מסוימים וטענו שכעת הם צריכים לחזור הביתה ולספר על ההחלטות והקריאות, ומאחר שמדובר בסניפים בעלי גוון שמאלי יותר במפה הפוליטית, או כאלה שבהם ההורים של החניכים מגיעים מרקע אידיאולוגי שונה, למעשה בהחלטה הזאת אנחנו מוציאים אותם מחוץ לתנועה. היינו צריכים להסביר ולהבהיר להם ולנו שאומנם יש לתנועה כיוון ברור, אבל עם זאת התנועה מחבקת ומחוקקת את כולם".
ברוח המבכדת הזאת, מבהיר ומציין הרב לוייס כי עמדתם של המתנגדים הגיעה "ממקום אחראי ובוגר", כלשונו. "הם אמרו שכאשר אנחנו קוראים לריבונות אנחנו מכניסים למדינת ישראל מיליון וכמה ערבים. זו הייתה התנגדות ממקום אחראי והעולו שאלות רציניות. ברור לכולנו שכולם רוצים ריבונות, אבל השאלה היא אם ואיך אנחנו מוכנים לקחת לאחריותנו את התיק של מעמד הערבים".
ההחלטה ההצהרתית הזאת, מאמץ ומקווה הרב לוייס, לא תישאר כמילה חלולה או כעוד חוברת הדרכה שתישכח בארון געול באגף הסמינריונים.

תמ"א 100 - תכנית מתאר ארצית לארץ ישראל מהירדן ועד הים התיכון לשנת 2048

אברהם שבות

עמוס באדיכוכ המשפחה

תנועת 'ריבונות' קיבלה על עצמה להכין תכנית מתאר ארצית לארץ ישראל המעי רבית, שתיקרא תמ"א 100. התכנית מתבצעת על ידי צוות מומחים בתחומים רבים, בראשות אדריכל יורם גינזבורג מאוניברסיטת אריאל.

אברהם שבות

המסדירה את הנושאים התכנוניים ברמה הארצית באופן רחב ומקיף. התכנית מציגה את התפיסה הכללית של פיתוח הקרקע והתשתיות במדינה תוך שמירה על השטחים הירוקים. התכנית קובעת את מדיניות המדינה לגבי תפרוסת אוכלוסייה העתידית, בנייה, הקמת יישובים, פיתוח תשתיות, תפרוסת תעסוקה ותעשייה וקווים מנחים לשמירת הנוף והטבע. כל הנושא של פיתוח ציבורי ופרטי מושפע ונגזר מהתמ"א. כל זאת במרקמים ובקוויו מתאר כוללניים. התמ"א רדעידת אדמה, תמ"א 22 ליערי וייעור, תמ"א 34 למשק המים וביוב, תמ"א 18 לתחנות דלק, תמ"א 3 לדרכים ועוד.

תכנית מתאר ארצית שאושרה חלה על כלל שטח המדינה ומהווה תכנית על, שכל שאר התוכניות כפופות לה. יש גם תמ"אות נושאיות המתייחסות לנושא מסוים, למשל תמ"א 38 העוסקת בחיזוק מבנים לרעידות אדמה, תמ"א 22 ליערי וייעור, תמ"א 34 למשק המים וביוב, תמ"א 18 לתחנות דלק, תמ"א 3 לדרכים ועוד.

תכנית המתאר הארצית העיקרית שחלה כיום בארץ היא תמ"א 35 (תכנית מתאר ארצית נושולבת לבנייה, לפיתוח ולשימור), שאושרה על ידי ממשלת ישראל בשנת 2005. כמו כל תכנית המתאר הארצית שבאחריות מינהל התכנון בנוסגרת משרד הפנים, תמ"א 35 חלה על שטח מדינת ישראל והגולן בלא יהודה ושומרון. **למרות שמי דינת ישראל שולטת ואחראית על יהודה ושומרון מזה למעלה מ-50 שנה, לא נבנתה תכנית מתאר ארצית הכוללת את יו"ש**. מדינת יש ראל התעלמה וממשיכה להתעלם מחובתה להסדיר ולקבוע מדיניות פיתוח ובינוי ביהודה ושומרון, למרות מערכות רבות משותפות. קט שביתת הנשק (הקו הירוק) נשאר כחומה מפרידה בלתי נראית מבי חניה תכנונית, ולכן גם מבחינת פיתוח תשתיות משותפות הכרחיות. הנוקים העיקריים הם למישור החוף הישראלי.

ביהודה ושומרון קיים תכנון מקומי ואזורי בלבד. בעבר בוצעו תכי ניות אזוריות מנחות, לא סטטטטוריות, על ידי ההסתדרות הציונית, משרד השיכון והמועצות האזוריות להתיישבות היהודית ביו"ש. לכל היישובים היהודיים יש תכניות מתאר מפורטות מקומיות, רובן מאושרות. לרוב היישובים הכפריים הערבים אין תכניות המסדירות את הפיתוח והבינוי, גם באזורים שבאחריות ישראלית מלאה מבחינה ביטחונית ואזרחית.

העובדה שתכניות ארציות אינן חלות על יהודה ושומרון מהווה הכרזה מדינית ומעשית של המדינה הרואה את האזורים האלה כשי טחים שאינם ישראליים. כך נוצר מצב המאלץ ומרלין את תושבי האזור לפתח ולבנות בלי תכניות, בבחינת "איש הישר בעיניו יעשה". הפגיעה היא בראש ובראשונה בשלטון, אבל גם ביכולת של ביצוע תשתיות מודרניות, שמירה על ערכי הטבע, מערכות הדרכים, זיהום מי התהום ועוד.

נקודת המוצא של תנועת ריבונות היא שארץ ישראל המערבית היא יחידה גיאוגרפית, פיזית ואנושית אחת. שלמותה של ארץ ישראל המערבית מתבטאת בין השאר בתחומים הבאים: באופייה הגיאוגרפי-פזי, בהיסטוריה שלה, באוכלוסייה היושבת בה, במרחב הכלכלי (כלכלת הרשות הפלשתינית קשורה ותלויה ב-80% בכלכי לת ישראל), במערכות האקולוגיות (מי תהום משותפים, ביוב העי רים ביו"ש וזרם למישור החוף ועוד), במערכת התנועה והתחבורה, במרחב ביטחוני אחד (ביטחון מישור החוף תלוי בבקעת הירדן ורכס

ההרים המרכזי) ובהיות השטח שטח קטן יחסית הדורש תכנון אחיד ארוך טווח. המסקנה העולה ממוכלול נושאים אלה ומראייה ציונית של הצרכים הלאומיים והביטחוניים של עם ישראל ומדינתו, היא שחובה להכין תכנון עתידי לפיתוח לכל ארץ ישראל שממערב לירדן. הצפי הוא שבשנת 2048 יהיו נמערב לירדן כעשרים מיליון תוש' בים. נתן זה מחזק את הצורך בתכנון שייתן מענה התיישבותי וכלכלי לאוכלוסייה זו ולמיליונים נוספים במחצית השנייה של המאה ה-21. לאור הנחות יסוד הללו, החזון, המטרות והיעדים העיקריים של תמ"א 100 לארץ ישראל המערבית הם:

1. ארץ ישראל המערבית היא הבית הלאומי של עם ישראל ויש להיערך לקליטה של כל העם במולדתו.

2. ארץ ישראל היא יחידה גיאוגרפית, כלכלית ואנושית אחת, המחייבת פיתוח ובניין בהסתמך על תכנון כולל של כל הארץ.

3. דרוש תכנון שייתן מענה לעשרים מיליון נפש ויותר, הקמת יישובים חדשים, בנייה לגובה ביישובים העירוניים ושמירה על אזורים כפריים בעבור עד כ-20% מהאוכלוסייה.

4. פריסת אוכלוסייה בכל רחבי הארץ במיוחד בפריפריה. פיתוח ערים מרכזיות (עיר ראשה) בכל אזור והיררכיה של יישובים סביבה.

5. דגש על פיתוח שדרת ההר המרכזי (גליל, שומרון, בנימין, יהודה והנגב), הלב של הארץ והמולדת של העם היהודי.

6. תכנון מרכזי תעסוקה ברמה גבוהה (הייטק) ומסורתית מצאורי הפריפריה.

7. תכנון מערכות תחבורה מודרנית ומפותחת להסעת המונים המחברת את כל חלקי הארץ.

8. שמירה על מרחבים ירוקים, שמורות טבע ונוף, מסדרונות אקולוגיים וכל מקום בעל ערך נוף, היסטוריה וארכיאולוגיה.

9. דגש על תכנון ופיתוח ירושלים רבתי, עיר הבירה ההיסטורית, התרבותית והמדינית, למטרופולין הגדולה והבכירה בארץ.

10. פיתוח תיירות של האתרים

ההיסטוריים והנופיים כגנים לאומיים ופארקים.

11. חלוקת הארץ למחוזות חדשים משותפים לכל משרדי הממשלה והגופים הציבוריים, במטרה לייעל את השירות הציבורי ואת שיתוף הפעולה של גופים אלו.

12. מדינת ישראל היא חלק חשוב במרחב המזרח התיכון. יש להיערך ולתכנן קשרים תחברתיים וקשרי מסחר ותעסוקה עם המדינות השכנות לעת השלום האמיתי שבוא יבוא, ככתוב "ה' עוז לעמו ייתן, ה' יברך את עמו בשלום".

התכנית תעסוק בכל הנושאים החשובים לתכנון הארץ והמדיי נה לשנת המאה שלה ויותר. בכל התפתחות מדינית שעליה יוח לט, הכרחי וחשוב לתכנן ולפתח את ארץ ישראל המערבית כיחידה גיאוגרפית אחת.

השאיפה היא שהתכנית תקודם בשיתוף גופי התכנון הממשלתיים, תבנה את ברכתם ואת אישור הממשלה ותהיה לתמ"א הקובעת בני דינה. גם אם הגורמים הרלוונטיים יחססו, התכנית הערכית והמקיפה לפיתוח הארץ תשפיע כמו תכנית לא פורמליות שהשפיעו על החי לטות הממשלה בעבר וקבעו למעשה את התפתחות מדינת ישראל. תשיבה ציונית לאומית וערכית חדשה תכין את המדינה ועם יש ראל לאתגרים של חמישים השנים הבאות.

אברהם שבות, יועץ אסטרטגי יזום, הוא חבר בפורום מעצבי ומת' כנני תמ"א 100 של תנועת הריבונות.

צילום: דוד שוחטם פלאטשוס

צילום: דוד שוחטם פלאטשוס

לצפיפות ולפקקים בגוש דן הפתרון הוא לעט מזרחה לעבר יהודה ושומרון

המצווה אינה רק יישוב הארץ, אלא גם החלת הריבונות בה

הרב דוד סתיו בוחר לפרקן את שאלת הריבונות לשני אפיקים – האפיק העקרוני שבו החלת הריבונות ברורה ונדרשת, והאפיק המעשי שאותו הוא משאיר למדינאים

הרב דוד סתיו - רב העיר שוהם ויזר'ר בני צוהר

בשביל הרב דוד סתיו, רבה של שוהם ויז'ר ארגון רבני צהר, התוקף התורני של חזון הריבונות אינו תלוי בפן האחר של חזון זה, הפן המעשי. לתפיסתו המצווה בבסיסה כוללת את החלת הריבונות על כל מרחבי ארץ ישראל.

"צריך לעשות הבחנה מאוד ברורה בין העמדה ההלכ'תית ובין העמדה הפרקטית שבה לא אוכל לנקוט עמדה מכיוון שאני לא עוסק בפוליטיקה", הוא אומר ופותח בקביעה העקרונית-רוחנית של עמדתו: "ברמה העק'רונית, אני כהלמדי ישיבת מרכז הרב וכתלמידו של הרב **צבי יהודה קוק, גדלנו על היסוד של מצווה ד' ברמב"ן, שעניינה ומהותה הוא שמוצות יישוב ארץ ישראל היא לא רק יישובה באופן פרטי, אלא גם החלת הריי בנות היהודית על ארץ ישראל**. זו המצווה העקרונית והמהותית".

הרב סתיו מוסיף ומזכיר כי "הרב צבי יהודה נשאל מדוע אם כן לא קיים הרמב"ן את המצווה ולא החיל ריי בנות. הוא השיב על כך בתשובה שאולי הייתה נשמעת קצת ילדותית: כי לא היו לו רובים. מובן שהעווקם של התשובה הוא שכמו כל מצווה היא צריכה להימדד לא רק לפי מהותה, אלא לפי היכולת לממש אותה, כמו שיש לנו מצווה לבנות בית מדרש וזה לא אומר שיש לנו את היכו' לת לממש אותה. **בוודאי שיש לנו מצווה להחיל ריבונות, והשאלה המעשית היא אם יש לנו את היכולת המעשית לעשות זאת. אבל ברמה העקרונית בוודאי שזו המצווה, לקיים ריבונות ישראלית בכל מרחבי ארץ ישראל**".

בשאלה מעשית זו, שאלת היכולת לבצע את מהלך הריבונות ברמה הפרקטית, שב הרב סתיו ומבהיר כי אינו יודע להשיב על כווגיה זו, המחייבת נקודת מבט מוזנית פוליטית. על כך נשאל הרב סתיו אם מוטלת על הציבור הרחב החובה לפעול לקידום המציאות הקיימת למציאות שבה ישנה היתכנות רבה יותר להחלת הריבי'נות, והוא משיב: "בוודאי כן".

העיקרון ברור, הפרקטיקה לטיפול הפוליטיקאים

"ברמה האידיאולוגית קל לי להשיב, אבל ברמה הפ'רקטית פוליטיקאי הוא שציתוך להשיב ולומר איך הוא מממש את המעשה הזה, את הצו והחלום הזה".

הסוגיות שעליהן ציטרכו הפוליטיקאים לדון בדרך למימוש החזון והחלום, מסביר הרב סתיו, הן בין השאר ההתמודדות עם נוכחותם של כשני מיליון ערבים ומי עמדם האזרחי. "מה עושים עם נכויות אורח בסיסיות שצריך לתת להם? אני לא רוצה מדינה שבה 40 או 45 אחוזים מהצירים בכנסת שייכים לערבים, או מדינה שבה הערבים הם נעזרי וכויות יסוד. האם בגלל השא' לות הללו צריך להחיל ריבונות בשלב זה בשטחים שבהם אין אוכלוסייה צפופה? השאלות הללו תלויות בהרבה משתנים שמי מצווי בתחום הפוליטי אמור להתייחס אליהם. אני רוצה לקוות שמנהיגי הציבור עושים ככל יכולתם כדי למצוא מענה".

"כל השאלות הנוגעות לפער בין החזון למציאות, כמו שמירת שבת במרחב הציבורי והריבונות, צריכות להיות נידונות בשיח ריאלי ופרקטי ולא רק במישור האידיאולוגי. במישור האידיאולוגי אנחנו מתפללים כל

יום להקמת בית המקדש, ולמרות זאת במישור הפרקטי אני לא רואה שמישהו מציב את בניית המקדש כתנאי קואליציוני".

להערכתו של הרב סתיו התמורה שחלה בשיח היש'ראלי סביב חזון הריבונות והיכולת לממשו נובעת משתי סיבות שהובילו לכך בעקיפין. האחת היא התחושה של יותר ויותר ישראלים שמהעבר השני אין פרטנר לשיח, ובשל כך לא נותר לישראל אלא לעשות פעולות משמ'ניות עתויות בעצמה, והסיבה השנייה היא התעצמותה והת'חזוקתה הכלכלית של ישראל, "מה שבאפשר לאנשים לנושם לרווחה ולחשוב על מסוגלות רבה יותר לעשות דברים". פתאום הדברים הופכים ריאליים יותר".

"הגברת המודעות לנושא הריבונות לא צריכה להי תבצע רק באופן ישיר, אלא היא נעשית סביב חיזוק העוצמה החברתית והכלכלית שלנו, סביב חיזוק הקשר של החברה הישראלית למדינת ישראל ולארץ ישראל, וממילא הדבר יצמיח עוד מתיישבים, עוד אנשים שא'כת להם מהנושא, עוד אנשים שאהבת ארץ ישראל יוקדת בלבבם וממילא שאלת הריבונות תיפתר. אם לאנשים תהיה תחושה של מאיסה בארץ אבות, הרי שבוודאי יהיה פחות מקום לדבר על ריבונות. אם אנשים ירגישו שהם אוהבים את הארץ ואת המדינה, ובמקביל הערבים ימשיכו להוכיח שאינם רוצים בשיח של שלום איתנו, אז ממילא הרצון לריבונות ילך וגדל".

אתגרי הריבונות: מייעוטים, יחסים בינלאומיים ויהודי התפוצות

כשהוא חוזר אל האתגרים שניצבים בפני מוקדמי הריבונות כאתגרים שיש לצלוח ולתת להם מענה, מונה הרב סתיו את סוגיית זכויות האדם של המיעוט הערבי, את רגישות יחסיה הבינלאומיים של ישראל ואת עדינות החיבור בין העם היהודי בתפוצות למדינת ישראל.

על יחסי ישראל והמיעוטים מציינ הרב סתיו כי "הרב הרצוג עסק בכך בהרחבה רבה, וקבע שבלתי אפשרי שמדינת ישראל לא תיתן זכויות אורח שוות לתושביה הערבים. הוא סבר שבעולם המודרני מדינה לא תוכל להחזיק מעמד במציאות לזאת. כך הוא כתב לפני שבי עים שנה. אם הדברים משמשים לנו ככסיס, אז אני לא רואה פתרון לסוגיה הזאת של ההצבעה. אני לא מכיר פתרון ולא בטוח שלמישהו יש פתרון, אבל אני לא בטוח שבגלל שאין פתרון המשמעות היא שצריך להפסיק לחלום, כי לפעמים הקב"ה מזמן פתרונות שלא חשבנו עליהם. כאנשי אמונה אנחנו מאמינים שאם הקב"ה הבי טיח לנו את הארץ, הוא ייתן לנו את הארץ".

"**אאולה כהן אמרה פעם** משפט שאני לוקח איתי להי רבה תחומים. היא אמרה **שאין ספק שבעיבה הדמוגי רפית היא כאב ראש, אבל לשלאדם יש כאב ראש הוא לא חותך את הראש**. אני לוקח את העיקרון הזה להרבה תחומים. יש בעיות שנולדנו לחיות איתן, והמחשבה שיש פתרון אחד שאפשר לממש אותו כפתרון קסם היא טעות. אין פתרון קסם מימין או משמאל, ובכל זאת אני רוצה לחיות כאן בארץ ישראל, לקיים את המדינה שלי ולהחיל את הריבונות, אבל לעשות זאת בשכל שיאפשר לי להבטיח את ביטחון העם היהודי והמדינה בצורה מי'טבית".

קיבעו את יהודה ושומרון כחוץ לארץ...

שנים ארוכות תובע האדריכל **ישראל גודוביץ'**, בעבר הממונה על תכנון המדינה, להגדיר את מעמד יהודה ושומרון מבלי לחמוק מהמחויבות התכנונית לאזורים אלה. עד כה, הוא קובע, הקו הירוק מתואר כגבול, אבל מה יש מעבר לו? חזו"ל? הפקר? אשמה שלנו?

צילום: דוד שוחטם פלאטשוס

האדריכל ישראל גודוביץ' שימש כממונה על תכנו'נה של מדינת ישראל במשך עשור קריטי. בין השנים 1964 ל-1974. מומחיותו בתכנון ערים קנתה לה שם בינלאומי. במשך שנים שב גודוביץ' קובע כי התכנון הישראלי בכל הנוגע ליהודה ושומרון לקוי באופן מחפיר. לטעמו, והוא מוכיח זאת בנותני שטח, הצבת הקו הירוק

במקומו מנוגדת לכל היגיון תכנוני, וההחלטה הישראלית ארוכת השנים להתייחס לאזורים אלה כנטועים מעבר לגדר ולתודעה מחוסרת טעם ומחשבה. בפתח דבריו הוא מדגיש כי דבריו אינם נוגעים לסוגיה המדינית פוליטית שאינה היורה בה הוא מומחה, אלא לבחון את הדברים שלהישראל, "מה שבאפשר לאנשים לעשות בתחום זה במשך ששים שנה.

"כשמתכננים עיר אי אפשר להעלים מהניב המקרו. המקרו עבור תל אביב כולל את כל השטח מסני' ועד החרמון ומזהים ועד הירדן. אלה הגבולות הטבעיים של ארץ ישראל", הוא אומר ומדגיש "אני מפריד בין ארץ ישראל למדינת ישראל". נראה שההתעמרות המדינית בארץ ישראל עם הצבת גבולות הקו הירוק מוציאה ממנו זעם ארוך שנים. בעיניו המחשבה התכנונית חייבה התייחסות לכל השטח שבין הים והירי'דן כאל יחידה אחת, אך שוב ושוב ממשולות ישראל החליטו באקט פוליטי לנקוט בחי' לוקה בלתי הגיונית של השטח ולהותיר את הקו הירוק כגבול תכנוני, ששמגנו והלאה ישראל הריבונית אינה מתכננת כבישים, בנייה, העברת מים, חשמל וכיוצא באלה. "מדינת ישראל, על כל גוניה וצבעיה הפוליטיים, פעלה על מנת ליצור עובדה תכנונית מחוסר יכולת לפתור את הבעיה המדינית", אומר גודוביץ' בהתייחסו לתכי'נות המתאר שנקבעו במרוצת השנים.

"בדיונים מדיניים בכנסת אפשר לקשקש כמה שרוצים, אבל בן גוריון הכיר בכך שמדינה צריכה תכנית ותכנית צריכה גבולות. זו מהותה של תכנית מתאר ארצית", הוא אומר ומספר כיצד הורה בן גוריון לאדריכל אריה שרון להכין תכנית מתאר למי דינת ישראל כאשר בלביה מובלעת - הקו הירוק. "מה זה? שאלו אותו. חוץ לארץ", הוא השיב. כך נוצרו מעין שתי "כליות" בלב הארץ, יהודה בדרום והשומרון בצפון, ובאמצעינות מעין "כפתור" קטן, זו ירושלים. שתי ה"כליות" הללו נותרו ללא קביעת והותו של ריבון והיום צריך לתת מענה לשאלת זהותן של שתי הכליות הללו".

גודביץ' רואה את התכנית שפתחה את הקו הירוק לאפשרית ובלתי מתקבלת על הדעת. "גבולות הם גבולות טבעיים כמו ים, נהר או רכס הרים כפי שזה בחומה הסניית שבין מונגוליה לסין", הוא אומר ומתקשה להבין כיצד אדריכל מכוויד יכול היה לקבל על עצמו מנב גוריון משימה בלתי אפשרית. בלתי מקצועית ובלתי הגיונית ולתכנן תכנית שכזו המתעלמת מתנאי הקרקע והקשר הפנימי ביחידת הקרקע הזו, מבלי לשאול שאלות הכרחיות את ראש הממשלה המורה לו על כך.

תכנית מתאר נוספת נקבעה בשנת 7-2006 כאשר ראש הממשלה היה אריאל שרון וגם בה התכנון אינו צולח את הקו הירוק ומקבע את הקו כגבול ומה שמאחוריו כהפקר. בין לבין, מזכיר גודוביץ', אין רץ אהוד ברק לנשיא דאז קלינטון כשבאמתחתו מפת תכנית החלוקה כהצעה מדינית המאששת את הגבולות שנקבעו בידי בן גוריון. "אם הייתי שייך לאויב שלנו הייתי לוקח את התכנית הזו, שהוכנה על ידי טובי המר'מים, ואומר הגה פלשתין. על מה בכלל אנחנו מדברים? אין בינינו ויכוח. תמ"א 35 קובעת עובדות וגבולות".

כשהוא מדגים את המשמעות המעשית של ההפרדה המלאכותית והבלתי הגיונית של השטח מזכיר גודוביץ': "הביוב משכם לא עולה למעלה. הוא יורד למטה, מגיע לג'יץ ומג'יץ הוא מועיל לעפולה. גדרות הפרדה לא עוזרות. אינו חפזר מלמטה ויתקדם. תשתיות הן מערכת קווים נשמכת. כביש צריך להגיע מנקודה לנקודה ואם הוא נקטע בנקודה ומיונית הוא לא כביש אלא סתם משטח אספלט. כך גם קווי מתח, מים, אנרגיה או ביוב. הם לא נקטעים באמצע. יש גם יערות, טבעיים או חורש, ואי אפשר להעביר גבול באמצע היער".

גודוביץ' תובע שוב ושוב ומעל כל בימה אפשרית להבהיר את המעמד החוקי של שטחי יהודה ושומרון, האם אכן מדובר בחוץ לארץ, או בחלק מהמדינה המחוייב העי' רכות ותכנון. "במקום להתעסק בגרעין האיראני, או לפחות במקביל, תקנו את המי' ציאות הזו. אתה מקים את עמולה על פי אמות מידה תכנוניות, אבל בחוץ לארץ...". בלגלוג הוא מוסיף: "אם בדרך משונה ומוודה, כמעט במטה קסם, הוצאתם, ממשלת ישראל, את יהודה ושומרון ממדינת ישראל אז איך תהיה ריבונות? אתם, ממשלות ישראל, יצרתם לנו מדינה עם שני חורים. בן גוריון ושרון בתכנית המתאר שלהם קבעו את הקו הירוק כגבול. זה מפוצץ אותי".

מהפכה מתחוללת בירושלים

זאב אלקין, השר לענייני ירושלים ואולי בקרוב גם ראש עיריית ירושלים, רואה חשיבות דרמטית במעבר השגרירויות לעיר ומספר על פעילות משרדו, שבעבר נדמה היה שתכלית הקמתו הייתה סמלית בלבד ובשלוש שנות פעילותו הוכיח אחרת

השר זאב אלקין צופה על ירושלים

שיחה עם השר לענייני ירושלים ומורשת, זאב אלקין, נותנת תחריף שה שאכן, בירת ישראל נמצאת לא רק על ראש שמוחתנו אלא במוקד תשומת הלב וההשקעה, והמשרד לירושלים אינו שולי כלל ועיקר. סוגיות של מדיניות חוץ, ביטחון, כלכלה, הסברה, תרבות, ממשט בינלאומי ועוד שורה ארוכה מתי

נקוות אל שולחנו של השר שנחשב לאחד המקור רבים ביותר לראש הממשלה נתניהו. את השיחה עם אלקין אנו פותחים בתפנית הבינלאומית ביחס לירושלים, תפנית שהחלה עם קבלת ההחלטה האמריקנית להעביר את השגרירי רות לבירה הישראלית, ובעקבותיה הצטרפו וככל הנראה עוד יצטרפו מדינות נוספות. "יש כאן פריצת דרך. לנו הדברים היו ברורים

מאליהם, בעניינו ברור שירושלים היא בירתנו, אבל במשך תקופה ארוכה אף אחד בעולם לא היה מוכן להכיר בכך רשמית למרות שבפועל הם הכירו. הם פוגשים את ראש ממשלת יש ראל ואת השרים וחברי הכנסת בירושלים, משרד החוץ בירושלים ורוב העבודה של השגרירים היא בירושלים, ועדיין במעבר השגרירות יש פריצת דרך, והראיה לכך היא שעוד מדינה ועוד מדינה

שואלות את עצמן אם האמריקנים עוברים לירושלים אז למה לא גם הם". **מה מביא את הונדרס, גואטמלה, צ'כיה ואולי גם מדינות נוספות להחליט על העברת שגרירי ריותיהן לירושלים? הדברים, מסביר אלקין, מורכבים מכמה אפיקים שהאחד מהם הוא פעי לותה המדינית של ממשלת ישראל מול המדי נות שונות המבקשות להפגין באופן מעשי את**

שגרירות ארה"ב עוברת לירושלים

צילום: אמיר כהן, רויטרס

"המדיניות, את השמאל וגם את הימין, של חוסר מעורבות וחוסר השקעה ולמעשה חוסר ריבונות, הייתה טעות שהובילה לכך שמרבית פעולות הטרור של הגל האחרון יצאו מזירת ירושלים.

"ירושלים יודעת להגן על עצמה כשהיא מספרת את הסיפור שלה, אם רק מקשיבים לו"

ובמקביל גם פיתוח של מורשת העבר בירושלים. כמעט כל פעילות בעיר העתיקה ובסביבתה, שי קום אתרים, חפירות ועוד, כל אלה מתוקצבות, לפעמים במאה אחוז, על ידי המשרד. כך בחייון האורקולי בעיר דוד בחפירות המורכבות ברחוב ההרודיאני, כך שדרוג והנגשה לנכים של רחובות העיר העתיקה, חיזוק והחזרת הביטחון למבקרים בהר היתים בניגוד למציאות הקשה שהייתה שם הפכנו את מערת צדקיהו שלידי שער שכם ל'זאפה' של ירושלים עם הרבה מופעים, אירועים ומבקרים שמחזירים את הנוכי חות היהודית למקום".

ליישם בפועל את הריבונות במזרח העיר

במשך שנים ארוכות התריע השר אלקין מהי נזחת שכונותיה הערביות של ירושלים ויצירת ואקום שאילו נכנסת הרשות הפלשתינית, בין השאר גם בתחומי מערכת החינוך המקומית, מה שמוכיל להסתה של צעירי מזרח העיר ומעורבו תם הגוברת באירועי טרור.

כיום, הוא מבשר, אנוחנו לקראת מהפכה בשי כונות הללו. **"המדיניות, שאפיינה גם את השמאל וגם את הימין, של חוסר מעורבות וחוסר השקי עה שם ולמעשה חוסר ריבונות, הייתה טעות שהובילה לכך שמרבית פעולות הטרור של הגל האחרון יצאו מזירת ירושלים. לכן אנוחנו מתי כוננים להעביר ביום ירושלים הקרוב החלטת ממשלה שתתייחס למרכיבים הללו, כשאחת מאבני היסוד היא מהפכה בתחום החינוך שאותה נבצע יחד עם משרד החינוך. נעביר את מערכת החינוך המזרח-ירושלמית לחסות ישראלית. כבר השנה אנוחנו מפעילים תכנית פיילוט לתמיכה בבתי ספר שמכניסים את תכנית החינוך הישרא לית, והגושא הנה יקבל העצמאות, כדי לתפיסתנו מדובר בנושא מפתח".**

אלקין מספר כי העברת מערכת החינוך מהי זרח-ירושלמית שעד היום היא ניוונה מתכנים של הרשות הפלשתינית לחסות ישראלית אינה מהלך פשוט, שכן על אף העתעניות וביקוש מצידם של ההורים, מנהלי המוסדות מתקשים לבצע את המהלך בשל טאבו ארוך שנים ובשל חלצים שבהם הם נמצאים. כדי לחלץ אותם מהי שפעת החלצים הללו נדרשים תגמולים ותמרי צים מיוחדים.

עוד הוא מזכיר את הצורך בתמיכה כלכלית מיוחדת לחלקה החרדי של העיר על מנת להי

ביא לפיתוח שייני בין השאר גם הכנסות למערך העירוני.

עיר עם משרד חוץ משלה

פעילותו של המשרד לענייני ירושלים יוצאת גם אל מחוץ לענייניה הפנימיים של הבירה. אל קין רואה חשיבות מיוחדת במאבק על מעמדה הבינלאומי של העיר, בעיקר לנוכח פעילותם של כוחות בינלאומיים לא מבוטלים בוירות השוי נות, כדוגמת האו"ם, המבקשים לנתק את הקשר היהודי לעיר ומנבים "החלטות הזויות", כהגדרי תו, ואונסק'ו הוא רק דוגמה אחת לכך. "קייבלנו החלטה להקים מעין משרד חוץ קטן להגנה על ירושלים, שיעבוד יחד עם משרד החוץ הכללי. אנוחנו מביאים אנשים בעלי השפעה למקומות שעליהם הזויות, לעיר דוד, להר היתים וכו'. אני סבור שיירושלים יודעת להגן על עצמה כשהיא מספרת את הסיפור שלה, אם רק מקשיבים לו".

בין פעילויותיו של המשרד התקיים באחרונה גם כנס בינלאומי של משפטנים מרחבי העולם, ובו הופרכה התיאוריה לפיה במשפט הבינלאומי לירושלאל אין זכויות בירושלים. אלקין מזכיר גם את התעורכה שהתקיימה לא מכבר באו"ם ובה הוצגו ממצאים מחפירות שנעשו בירושלים. בין השאר הוצגו שם חותמות ובהם שמות כדוגמת שמו של "ברוך בן נריה" המוזכר בספר ירמיהו ואף השם "נתניהו" מופיע על אחד מהם. "העולם הנוצרי רואה ומגלה שהדמויות התנ"כיות שהוא מאמין בהן מדברות אליו מתוך הממצאים", מספר השר ומציין כי עדות להשפעתה של התי ערוכה ניתן לקבל מהתלונות שהגישו נציגים ערי ביים למזכירות האו"ם על קיומה.

לקראת סוף השיחה עם השר אלקין אנוחנו שואלים עוד שאלה אחת, ומאפשרים לו לבי חור אם לענות עליה או לא: האם הוא אכן מתי כוון להתמודד על כהונת ראש עיריית ירושלים הבא? אלקין, כמו אלקין, לא מנצל את ההזדמנות שניתנה לו לחמוק מתשובה ובוחר לענות, גם אם בדיפלומטיות: "אני מקבל הבה פניות, גם מגורמים עירוניים וגם מגורמים ארציים, להתי מודד על התפקיד. אני שוקל את הדברים מאוד ברצינות. למרות שלכאורה אני השר ומשפיע בממשלה, ירושלים היא לא עוד עיר. היא לב האומה ולב העשייה, ולכן אני שוקל את רעיון ההתמודדות מאוד ברצינות. מדובר גם בהחלטה שתנועת הליכוד תצטרך לקבל, אם להרין מועי מד. אקבל החלטה בשבועות הקרובים".

נוער הריבונות יוצא לאור

מאות בני נוער מנהלים בימים אלה קמפיין הסברתי מתמשך לקידום ומינוף חזון הריבונות בתודעה הישראלית. ל'ריבונות' הם מספרים על שיח ער ורוח רעננה בדוכני ההחתמה וההסברה

לעשרות אתרים מרכזיים ברחבי הארץ יצאו בשבועות האחרונים בני נוער חברי תנועת הריבונות למבצע הסברה רחב היקף בניצוחם של בני הנוער עצמם. שלטי חוצות נתלו לאורכם של צירי תנועה ומעל גשרים ועליהם הכיתוב "העם תומך בריבונות", דפי הסברה ובהם עיקרי חזון הריבונות, מטרתיו וחשיבותו חולקו לעוברים ושבים, ובדוכני החתמה נאספו חתימותיהם של אלפי אזרחים תומכי חזון הריבונות הקוראים לממשלת ישראל להשלים את המהלך המדיני המתבקש, מולך הריבונות.

במפגשי סיכום והיערכות הללו ורבות נוספות קיימו בני נוער ממוגרים שונים, מערים שונות ומיישובים שונים במרכז ובפריפריה מפגשי שיח ודיון ער סביב החזון שעד לא מכבר היה לחלום רחוק ובלתי מושג, וכיום הוא ממתין על שולחנם של שרי הממשלה לקראת השלמת הקהקה.

במפגשי סיכום והיערכות להמשך דיווחו בני הנוער שהשתתפו במיזם על התלהבות רבה הן בקרב הנוער הפעיל והן בקרב הציבור הרחב שנפגש, לעיתים לראשונה, עם רעיון הריבונות והסיכויים להגשמתו. שוחחנו עם כמה מהפעילים המרכזיים על הפעילות שהייתה ועל זו שעוד צפויה בהמשך, ומתברר שבאמתחתן של הדור הצעיר יש רעיונות למכביר לקידומה של הסברת הריבונות והטמעת הרעיון בשיח הישראלי והמדיני.

"ברור לי שהפתרון היחיד הוא ריבונות"

"הגעתי לרעיון כנער בן 16 שרוצה לגדל כאן בעתיד את הילדים שלו הוואג לעתיד המדינה", אומר אסף ג'ייסון, תושב ראש צורים ומי שריכז את פעילי אזור ירושלים והמרכז. "ברור לי שהמצב הקיים לא יכול להימשך והפתרון הוא ריבונות. אני לא מקבל את ההפחדות של השמאל ממדינה דו-לאומית. היום ידוע כבר שהאיום הדימוגרפי הוא הרבה פחות מכפי שמתארים. הנתונים שמציגים לנו לא מדויקים. נתוני האמת מראים שהילודה היהודית גבוהה מזו של הערבים והמגמה הזאת רק עולה", הוא אומר ונשמע כמעט כפוליטיקאי משופשך שמקפיד להבהיר: "אני לא נכנס כעת לפרטי ההבדלים בין תכניות הריבונות השונות, אבל ברור לי שזה הכיוון, ברור לי שהפתרון היחיד הוא ריבונות".

כשהוא חוזר לא הסוגיה הדמוגרפית, זו שמעסיקה מאוד את מובילי חזון הריבונות, הוא מזכיר: "המדינה הוקמה כשלא היה רוב יהודי ואם היינו מפחדים מהאיום הדמוגרפי לא הייתה מדינה יהודית, ואנחנו היום במצב מצוין".

גם את אריאל גסטפריינד (17), תושב מורשת, רכז אזור הצפון ואחראי דוכן ההחתימה בטבריה, לא מטרידה הסוגיה הדמוגרפית. "אני לא חושב שהאיום הדמוגרפי הוא איום כעת. אנחנו כעת יותר מהערכים והפעל ילך ויגדל. בעבר היה איום משמני

"ברור לי שהמצב הקיים לא יכול להימשך והפתרון הוא ריבונות. אני לא מקבל את ההפחדות של השמאל ממדינה דו-לאומית". אסף ג'ייסון, בן 16

נוער ריבונות בפעולה בקניון.

נוער ריבונות בתל-אביב

נוער ריבונות בפעולה

צילום: תנועת ריבונות

צילום: תנועת ריבונות

צילום: תנועת ריבונות

עוטי אבל עכשיו הם בירידה. אומנם זו בעיה, אבל אני משוכנע שנצליח להתמודד איתה. ברור לי שהשאיפה היא החלת הריבונות של מדינת ישראל על השטח, מה שיובייל לחיים טובים גם לערבים".

מהמאבקים נגד ההרס לקמפיין בעד הריבונות

לקמפיין הריבונות הגיע ג'ייסון בעקבות פעילותו במאבקים נגד הרס עמונה ונתניב האבות. ג'ייסון לא הסתפק בהגפת שלטים והתבצרות במבנים המיועדים להרסה, אלא קרא את פסיקת בית המשפט שהורתה על ההרס וממנה עלתה מסקנה אחת: "ברור לי שבתל אביב זה לא היה קורה. אם הייתה ריבונות ביהודה ושומרון הפתרון היה אתר. הרס לא היה", הוא משני כנע.

שאלנו את ג'ייסון על הקושי, אם היה כזה, לגייס בני נוער לפעילות ההסברה והוא משיב בשלילה מורחלת. לדבריו אפילו הוא עצמו היה מופתע לנוכח ההיענות הגורפת. "הייתי בשוק. ביום חמישי אחד פתחנו קבוצת וטסאפ. שלחתי קישור לחבר'ה וסיפרתי להם על הקמפיין ובתוך לילה אחד היו שם 256 בני נוער. חשבתי שאצטרך להסביר להם מה המשמעות של הריבונות, למה זה חשוב ואם הרעיון הזה לא מוביל אותנו למדינת אפרטהייד, כמו שמבהילים אותנו בשמאל, אבל ממש לא היה צורך בכך. הדברים היו ברורים להם. מדובר בחבר'ה מכל הארץ שאכפת להם מעתיד המדינה, חבר'ה רציניים מאוד. לפני שביעים עימם שנה הנוער הקים את המדינה, והיום הנוער נלחם על עתיד המדינה".

"חבר'ה מאוד התלהבו, רוצים לראות התקדמות בפעילות", מספר גסטפריינד על התגובות שבהן נתקל מצידם של הפעילים הצעירים לקמפיין.

ליציאה לפשט קדמה הכנה שכללה שחיית ומפגשים שבהם דנו בני הנוער באספקטים שונים של חזון הריבונות. מומחים ופעילים בוגרים שוחחו איתם, השיבו לשאלות ופתחו נושאי משנה לדייונים מעמיקים וארוכים. "כשאתה בשטח, בדוכן החתמה, מה, לפעמים מתקילים אותך עם שאלות קשות ואו צריך לשקול מילים ולענות באופן אחראי. אנחנו יודעים שאנחנו מייצגים את התנועה ואת הכיוון החדש שאנחנו מראים, אבל בסופו של דבר מדובר בחבר'ה שיוודעים מה לענות ואיך להתמודד", מספר ג'ייסון. הדס באבר, בת 15 מאשקלון, תלמידת אולפנת אבן שמואל, רכות אוור דרום ואחראית דוכן קריית גת, הגיעה לפעילות בקמפיין הריבונות כהמשך ישיר לפעילותה בנוער הבית היהודי. סביב הפעילות נגד הרס הבתים בנתניב האבות היא פגשה את יאיר בוכניק, ממובילי יוזמי פעילות נוער הריבונות. הוא הציע לה להצטרף ולרכוז את מחוז הדרום והדס ניאותה. מאז היא ופעילים נוספים באזור מגוריה פותחים דוכן הסיבה פעמיים בשבוע.

"אנחנו רוצים לראות ולהראות את העוצמה שלנו כנוער וכתנועה. האני מאמין של כל אחד מהחבר'ה שפועלים הוא שזו הארץ שלנו"

"הגישה של החבר'ה היא לבוא ברוח טובה ולא במלחמה. מדברים עם הציבור מתוך הקשבה ולא בצעקות, וזה עובד"

"החבר'ה מעוניינים לפעול, רוצים להיות פעילים ולהיות חלק מהמהלך", היא מספרת. "אנחנו רוצים לראות ולהראות את העוצמה שלנו כנוער וכתנועה. האני מאמין של כל אחד מהחבר'ה שפועלים הוא שזו הארץ שלנו, זה העיקרון הראשוני, אבל עוד לפני שייצאנו לשטח קיבלנו הרבה הסברים בנושא הריבונות. לא קפצנו למים בלי הכנה מוקדמת".

חוד החנית של כל מאבק

"דוכני ההסברה הם חוד החנית של כל מאבק. זה מה שמכריע", משוכנע ג'ייסון. "דאינו שלחץ מהשטח משפיע על העם ועל מקבלי ההחלטות", הוא מספר ורוזמו לתכנית ההמשך ובהן כנס נוער גדול ופעילויות נוספות.

טליה רצון, בת 15, רכות דוכני שומרון ואחראית דוכן בקרני שומרון, מספרת על תגובות מגוונות לפעילות הנוער. "היו שהתנגדו והיו שהסכימו מיד וחי תמו, היו ששאלו שאלות והסברנו להם", היא אומרת ומוסיפה בכנות: "זה נכון שלא תמיד יש לי תשובות לשאלות שאנשים מעלים, אבל אני יודעת שלמבוגרים יותר יש מענה ומידע".

גסטפריינד מספר על "אנשים שאמרו שעם הממשלה הנוכחית לא נראה שמשהו יתקדם, אבל הם מצטרפים אלינו כי הם רואים את הנוער לוקח יוזמה ופועל וזה מדרבן אותם ונותן להם כיוון ומטרה. ההתייחסות של הנוער הלהיבה אותם והם חתמו".

ואיך הגיבו מתנגדי הריבונות לבני הנוער שמשו ווקים את הרעיון שעד לפני פחות מעשור נשמע כהזוי ומנותק מהמציאות? הרכיזם שאיתם שוחחנו מספרים על אווירה רצינית ושיחות נעימות סביב פעילות הדוכנים. "לא נתקלתי בקללות וצעקות משמאל. הדיונים מתקיימים בצורה מכובדת מאוד ועניינית מאוד. מבינים שלמולנו חשוב עתיד הארץ", אומר אסף ג'ייסון, וגסטפריינד מוסיף מניסיונו בצפון:

"לא היו צעקות אבל נשמעו עמדות נגד. הפעילים בדוכנים נערכו עם חומרי הסברה וידעו מה לענות. לא היה צורך בהחלטה מוקדמת שלא להיכנס לוויכוחים וצעקות. האווירה המכובדת שנוצרה סביב הדוכנים באה בטבעיות כי רוצים לקיים דיון רציני". הדס באבר מספרת על דוכנים נטולי ויכוחים כלל. האם זה אומר שהדרום כבר הפנים את רעיון הריבונות? אולי.

בירושלים, מספר ג'ייסון בחיך, "חילקתי סטיקרים עם חבר. היה שם אדם אחד שהסברנו לו על הריבונות הרבה זמן. הוא הקשיב ואנחנו הסברנו. בסוף הוא אמר שהוא ערבי ממורח ירושלים, לחץ לנו יד והלך..."

על אווירה רגועה סביב הדוכנים מספר גם יאיר בוכניק שערך ביקורים בכמה וכמה דוכנים. "הגישה של החבר'ה היא לבוא ברוח טובה ולא במלחמה. מדברים עם הציבור מתוך הקשבה ולא בצעקות, וזה עובד", הוא אומר.

ועם כל זאת, בלי מחאה צעקנית של פעילי שמאל אי אפשר, כך מתברר, ויאיר בוכניק מספר על שלוש שה או ארבעה פעילי 'שלום עכשיו' שהגיעו לדוכן תל אביבי ו"צעקו על המחתימים שהם גזענים ופשיסטיים. החבר'ה ענו להם ולא נגררו לצעקות שלהם, ואחרי חצי שעה כזו הם הבינו שמהומה לא תהיה כאן והלכו. החבר'ה המשיכו להחתיים".

עד כה, הוא מציין, בגל ההחתמה הראשוני נאספו אלפי חתימות, ובני הנוער לא מתכוונים להרפות. לבד מפעילות הסברתית נוספת המתוכננת כבר לשבועות ולחודשים הקרובים, במטה נוער הריבונות כבר נערי כים לכנס הנוער הראשון של התנועה, שיתקיים ביום ראשון י"ג בסיון, 27.5, בהיכל שלמה בירושלים. הכנס צפוי להיות מפגן ראשוני של בני נוער תומכי החזון, ובו ידונו לעומקן של סוגיות הריבונות, יעסקו במשמעותה המעשית של האבת הארץ וייערכו לפעילויות הסברה נוספות בכל רחבי הארץ.

נוער ריבונות בפעולה

צילום: תנועת ריבונות

צילום: תנועת ריבונות

אל תגידו יום יבוא, הביאו את היום

חייהם של כמעט חצי מיליון ישראלים תחת ממשל צבאי היא פגיעה חמורה בזכויות האדם והאזרח. היעדר ריבונות גוררת מסקנות משפטיות שאחריתן הרס ישובים ושכונות. עו"ד אביחי בוארון בראיון.

לאחר 25 שנים בהן לא הקימה ממשלת ישראל ישוב רשמי ביהודה ושומרון החולט על הקמת הישוב עמיזי עבור עקורי עמונה. מי שהוביל את המהלך, למרות רבים בימין שניי טו לרפות את ידיו ולטעון שבניית ישוב חדש לא תתרחש, הוא עורך הדין אביחי בוארון, מתושבי הישוב, שלאחר מאבק מתיש ראה לא רק דחפורים עולים על הקרקע אלא גם משפחות נכנסות לבתי העיזר ותכנית ארוכת טווח ליישוב שיקלוט בשלבי הראשונים לא פחות מ-1100 משפחות. בפוסט שפרסם לאחרונה הודה בוארון לראש הממשלה על שקיים את ההבטחה שנתן, ומנגד ראש הממשלה השיב בתודה ובהבטחה שגם יגיע לבקר.

אך לצד השמחה קשה לשכוח את כאב העקירה וההרס. כמשפטן וכמי שהוביל את המאבק מסביר בוארון כיצד החלת הממשלה ישראל על השטח הייתה

הגירוש מעמונה

מונעת הרס גם בעמונה, גם בנתיב האבות וגם בת שעת הבתים שבלב עפרה. בהיעדר ריבונות ישראלית על שטחי יהודה ושור מרון, פותח בוארון, מוחלת על השטח אמנת ז'נבה הקובעת כי זכויותיו של אורח המדינה הנכבשת (אף על פי שבמקרה זה מעולם לא הייתה מדינה פלש' תנית שנכבשה) חזקות יותר מזכויות אורח המדינה הנוכשית. "ההתייחסות עד לפסק דין נכסי נפקדים הייתה שבמירוץ הזכויות בין אורח ישראלי לבין מי שמגודר כתושב האזור, כלומר ערבי שגר בשטח, בין אם הוא בשטחי הרפ"ש או בשטח C, כך שלמעשה אי אפשר להפקיע אדמה פרטית מערבי לטובת יהודי. לעומת זאת מיהודי לערבי אפשר להפקיע".

מנהרות וגשרים הזזיים

עקרון זה מהווה מכשול בהכשרת וסלילת דרכי

חה יהודית ועל כך כותב השופט מזוז שלא יעלה על הדעת שפנה אנשים נשים וטף. גם בשומרון נבנתה שכונה על אדמות משפחת משה זר ובית המשפט דחה עתירה לפינוי בטענה שלא סביר לפנות שכונה שלמה אלא יש לפצות את הבעלים פיצוי מוגדל. ההסדרה למפרע אינה "תיחמוך" אלא מהלך ידוע ומקובל כשם שהרבה מאוד ישובים בתוך הקו הירוק נבנו בצורה לא מסודרת במשך שלושת וארבעת העשורים הראשונים למדינה ולאחר מכן עברו הליך עומק של הסדרה וארגון מחדש. דוגמא מוחשית היא הישוב רחוב שהוקם בשנת 1952 והוסדר רק 48 שנים לאחר הקמתו בשנת 2000 והדוגמאות רבות מספור".

על כל אלה ראוי להוסיף ולהזכיר כי המונח "קר" קעות פרטיות" זכה להרחבה מחוזה, וביגודי למי קובל הוא אינו חל רק על קרקע שהבעלות עליה ממוסמכת כחוק, אלא גם על אדמות שחולקו שררי רותנית, בניגוד לכל נורמת חוק, על ידי המלך הירי דני לקניינו ומקורביו כשי אישי שנועד לבסס את ממלכתו הצעירה. משום מה גם מתנות נדל"ציות אלה, שניתנו על ידי מי שהעולם (למעט שתי מדוי נותן לא הכיר באזיותו ביהודה ושומרון, התקבעו כעובדה משפטית המנוצלת בידי ארגוני שמאל לעי תירות נגד ההתיישבות.

בהערת אגב מוסיף בוארון ומציין כי את עצם ההחלטה לקבל את אמנת ז'נבה כעמדה המכריי עה ביהודה ושומרון התקבלה בצעד הווי, כהגדרי תו, ומבלי שהייתה חובה לכך כלל ועיקר. "עמדת המדינה המסורתית הייתה שכןן יהיה ללכת לאורה של אמנת ז'נבה הגם שהממשל הישראלי לא אימץ אותה רשמית. במהלך השנים מחלקת בג"צים, הפי רקליטות, חזרה וציינה את אמנת ז'נבה כמקור סמי כות, ובמשתמע אף בית המשפט סמך את ידו עליה במהלך השנים. לאט לאט החיל אותה לתוך הדין הישראלי. ושוב, מבלי שהדגד המדיני יאימץ אותה בצורה רשמית. ניתן להגדיר זאת במונח "לקשש ככלב" או 'למשוך את המדינה באף'".

"הפתרון למציאות הזו הוא או חוק הסדרה שמאפשר למדינה להפקיע את אותם שטחים למי רות אמנת ג'נבה מתושבים ערבים שהאדמות הללו כבעלותם, או החלת החוק הישראלי". בוארון דוחה

//

"חצי מיליון אנשים שחיים תחת ממשל צבאי כמו במדינת עולם שלישי, כאשר הריבון הוא אלוף הפיקוד. כל שינוי של החוק ביו"ש מצריך חתימה של האלוף על צו מיוחד".

דבריו באותו הטענות לפיהן הפקעה מהווה פגיעה מכוונת המפלה ערבים. "כל הפקעה מעצם טבעה גוררת איתה פגיעה בזכויות הקנין של הפרט ומאידך שיפוי בגין פגיעה בזכויות אלו, וזאת מבלי להבידל בין דתו מינו וגזעו של המופקע. הפקעה נעשית בצורכי ציבור, ועל פי חוק ועל פי עקרונות המשפט הכלליים האינטרס של הפרט נדחה בפני האינטרס של הכלל, ובלבד שהפרט מפוצה על הפגיעה בו. עקרונות אלו נוהגים בכל העולם המודרני וגם ביישראל הקטנה ואין שום סיבה שלא ינהגו גם ביו"ש בין אם מדובר בהפקעה מערבי לצורכי הכלל ובין אם מדובר בהפקעה מיהודי לטובת הכלל. מעולם המי חוקק לא הבחין בין מופקע למופקע על פי מוצאו והקשרו. האבסורד הוא שבמשך שנים, במטרה להגן על המוגדרים כ"תושבי האזור" כלומר הערבים ליי די יו"ש, נאסר להפקיע מהם קרקעות לצורכי ציבור. הגיעו הדברים לידי כך שבוצעה הפקעה מישראלית (משע זר) לטובת האוכלוסייה הישראלית, כך גם הוכרע שניתן להפקיע מיהודי לטובת האוכלוסייה הערבית, בעוד מערבי לטובת האוכלוסייה היהודית לא ניתן להפקיע, גם כשהיעדר הפקעה תוביל למי שבר הומניטרי חרף לנפעים שבתם, שכונתם אי יישובם ייעקרו גם לאחר שנים רבות. כתוצאה מפס"ד נכסי נפקדים בענין עמונה הכריע כזכור השופט ג'ובראן שניתן להפקיע גם מערבים לטובת האוכלוסייה הישראלית. החל תוך פיצוי המופקע, לעיתים פיצוי מוגדל".

הסדרה – בדיעבד. ריבונות – לכתחילה שנותן מענה אמתי

על מנת לחדד את עמדתו המשפטית והעקרונית קובע בוארון כי "גם חוק הסדרה הוא בדיעבד. מלי כתחילה וודאי שטוב יותר ונכון לתור להפסיק לה תייחס ליהודה ושומרון כשטח בתפיסה לוחמתית. הבדיעבד הוא חוק ההסדרה והלכתחילה הוא החלת החוק הישראלי על יהודה ושומרון". את הקביעה הזו הוא מנמק:

"נבואנו לחוקק את חוק ההסדרה אנחנו בעצם מודים שהדין שחל ביהודה ושומרון הוא אמנת ז'נבה והדין הבינלאומי. הדין הבינלאומי נדחה מפני החוק

הישראלי, אבל אם יש חלל משפטי, כמו שיש היום ביו"ש, הרי שלחלל הזה נכנס החוק המוגדר 'הדין המקומי', כלומר החוק העותמואני, הירדני והדין הבינלאומי החל על שטח כבוש בתפיסה לוחמתית. האפשרות האחרת היא שמדינת ישראל תחיל את החוק והדין הישראלי על השטח. אם החוק היש' ראלי היה חל ביו"ש לא היה צורך בחוק ההסדרה, כיוון שבחוק הישראלי יש מנגנוני פיצוי קנייני-נוזי קי לבעל מקרקעין שאדמתו נתפסה בתום לב, בעוד בדין הבינלאומי התכלית העיקרית היא להגן על התושב המקומי".

"המציאות שבה כחצי מיליון ישראלים חיים מבלי שהחוק הישראלי חל עליהם מביאה לפגיעה חמורה בזכויותיהם האזרחיות ואפלייתם לרעה מול שאר אזרחי המדינה. יש כאן מצב אבסורדי של חצי מי ליון אנשים שחיים תחת ממשל צבאי כמו במדינת עולם שלישי, כאשר הריבון הוא אלוף הפיקוד. כל שינוי של החוק ביו"ש מצריך חתימה של האלוף על צו מיוחד. כמו בעיירה אמריקאית במערב הפרוע, האלוף הוא ה"שריף" בשטח והוא גם החוק וגם השו"ט וגם השופט. במשיכת קולמוסו משתנה החוק, זו מציאות שלא מתקבלת על הדעת. המובן מאלוי הוא שתושבי יו"ש ייהנו מהדמוקרטיה הישראלית ומהי מחוקק הישראלי כמו כל אזרח במדינה. זה יהיה רק כאשר יוחל החוק".

עוד מעיר בוארון כי החלת החוק תשחרר את ידי אלוף הפיקוד ואנשי המינהל האזרחי לבצע את התפקיד שלו ויעדו מלכתחילה. טיפול ישיר בערביי שטח C מבלי לכלות את זמנם בעיסוק אינסופי בצי וויס חוקתיים של תושבים יהודים.

"אנחנו דורשים מראש הממשלה וממעצבי המי דיניות להפסיק מיידית את הפגיעה בזכויות האזרח של האזרחים הישראליים. אני לא מוכן להיות בן ערובה של שיקולים מדיניים". אומר בוארון ומעיר כי גם השמאל הדואג לזכויות אזרח ואדם יכול וצריך לתמוך בדרישה טבעית זו במקביל להמשך הפסיסתו המדינית.

ובעצם, אנחנו שואלים שאלה שיש שיגדירו אותה מיתממות אך היא עקרונית, אם ניצחנו במלחמה שני כפתה עלינו, מדוע בכלל אנתנו צריכים להתחשב ברישומי טאבו ובעבוליות שקדמו להגענתנו? בוארון משיב: "כבר קבעו גדולי ישראל שאם כבשנו את יהודה ושומרון במלחמה, אזי מדין כיבוש כל האדי מות וזכויות לידי ישראל, הן הרכוש הכללי שנפל במלחמה - אדמות שהיו שייכות לממלכה הירדנית - והן אדמות שהיו שייכות לפלונים באופן פרטי. יש מחמכי ישראל הסוברים אחרת, וקטנותי מלהכניס את ראשי לסוגיה זו. עד כאן ההלכה. אלא שהדין החל בישראל ככלל, לצערנו, אינו יונק לתוכו עקריו נות מההלכה היהודית ומהמשפט העברי. כך או כך, לפי המשפט הכללי והדין הבינלאומי, כפי שהוכרוז בתחילת הדברים, בשונה מאדמות שהיו שייכות למדינה הנכבשת, זכויות הקניין הפרטיות של התו שב המקומי מוגנות והצד שתפס את השטח לא יכול לנשל את הפרט מקניינו. זו הגישה הבסיסית, אלא שהיום, 50 שנה לאחר שחזרנו לחבל ארץ מולדת, סוף סוף מתחילה להחלל ההכרה שאנחנו, עם יש' ראל בכלל ותושבי יו"ש בפרט, התושבים המקומיים ותושבי האזור לפחות, ולשיטתי אף יותר מהערבים תושבי יו"ש".

"לצערי היום ישראלי, יהודי תושב יו"ש לא יכול לרכוש קרקע כבעלים פרטי ולהירשם בטאבו כבעי לי נכסי! זהו המקום היחיד בעולם שהדין הגזעני הוא חל בו ויש לתקן את המצב החוקי המעוות הזה ויפה שעה אחת קודם", אומר בוארון ומדייק את דבריו: "ישראלי יוכל לחכור מהמנהל, לרכוש זכות קניינית מופחתת דוגמת 'בר רשות' וכדומה אבל לא יוכל לקבל בעלות פרטית בקרקע".

"אנחנו בעת רצון. יש היום ממשל אמריקאי מאוד תומך שאני משוכנע שמרים גבה ולא מבין למה אנחנו לא הולכים קדימה. לא ניתן לשער מתן שוב יודמנו שעת כושר כזו וממשל אמריקאי כל כך אוהד. חייבים לעשות צעדים שוברי שוויון. ההיש גים שאנחנו צריכים להגיע אליהם הם שינוי השפה מהעושר, צריכים להחיל את החלת החוק הישראלי

//

"אנחנו דורשים מראש הממשלה וממעצבי המדיניות להפסיק מיידית את הפגיעה בזכויות האזרח של האזרחים הישראליים. אני לא מוכן להיות בן ערובה של שיקולים מדיניים"

בלי מחאה מהעולם, והשבתי לה שהסיבה פשוטה, הייתה נחישות והחלטיות, הייתה הסכמה פה אחד של הקבינט הביטחוני להקים ישוב יהודי בעומק השטח. זה היה בשעת לילה ושעה קלה לאחר מכן כל ממשלת ישראל אשררה את ההחלטה הזו טלפונית.

הבעיה היא לא עם העולם אלא עם עצמנו. כשאנחנו החלטיים נחשים ובורים העולם מקבל את העמץ

דה שלנו וזה מה שיקרה גם פה. ההחלטה להחיל את החוק הישראלי תהיה ברורה והחלטית ולא מסובך יהיה לנמק אותה והעולם לא יפצה פה כי הוא יבין שהעקרה על פיה. לצערי העמוק כרעג אנחנו כציבור היים..."

את הדברים חותם בוארון בנימה אישית כאובה

כתב עת מדיני / ריבונות / 17

ממנה נדמה שהוא כבר מכין את המאבק הציבורי רי הבא. לטעמו ללא התארגנות אורחית שתקרא לממשלה להחלת הריבונות ספק אם המהלך יתרו" חש. "השאלה היא האם בכלל יש מוטיבציות בדרג המדיני לקדם סדר יום של ריבונות והחלת החוק הישראלי. לתחושתי, לא יהיו מוטיבציות לכך עד שאנחנו, תושבי יהודה ושומרון, תומכי ההתיישבות ואוהבי הארץ נקום ונצקע בקול רם וברור: לא עוד! אנחנו דורשים שוויון זכויות מלא. לא ייתכן שת' קציבי פיתוח יופנו למרכז הארץ ולא יגיעו ליו"ש. המיישבים מונים קרוב לחצי מיליון אזרחים מתוך שמונה מיליון אזרחי המדינה, והציבור הענק הזה לא מוכן שיתייחסו אליו ולילדיו כאזרחים שגרים בחצר האחורית של ישראל או כאל מצורעים שגרים מעבר לגדר. "אנחנו, כ-1/16 מאזרחי ישראל, דורשים ממדינת ישראל הפנייה של 1/16 מתקציבי הפיתוח והתשתיות אלינו".

אם יש בעיה להפנות השקעות לכאן בהעדד תש' תית משפטית מפותחת, המענה הוא החלת החוק שחל בכל הארץ גם עלינו. אנחנו לא אזרחים סוג ב'. לא עוד. הדרישה לתקציב היא חלק מהדרישה הכי מלווה כזו, מלווה במתח ציבורי ובמאבק אזרחי מלמטה, התהפך את ממדינת ישראל הפנייה של 1/16 מתקציב הפיתוח שרועים על הספה והכאב הפרטי והציבורי לא מגוי בש לפקטור שמשנה מציאות".

צילום: יונתן זינדל, פלאש90

מאבק נחוש - אביחי בוארון, אבי רואה באוהל המחאה מול משרד ראש הממשלה

המאבק נשא פרי - עמיחי, יישוב חדש בישראל

צילום: אביחי בוארון

"נכנדים ערבים אומרים לי: רוצים ריבונות ישראלית"

כשראש מועצת דרום הר חברון רוצה להגדיל את קוטר הצנרת המיושנת שמובילה מים לאוכלוסייה שהכפילה עצמה פי כמה, הוא זקוק לאישור הממשל הצבאי. בריאיון ל'ריבונות' יוחאי דימרי טוען שהיעדר ריבונות יוצר מדינת עולם שלישי בתוך ישראל, ומספר על מפגשים עם ראשי כפרים שרוצים גם הם ריבונות ישראלית

יוחאי דימרי ראש מועצת דרום הר חברון

מדגנת להחלי ריבונות על כל שטחי C. בשטחי B-1 יש מדינה דה פקטו עם ממשלה, חינוך, משטרה, עם 5,000 חיילים וכו', למעט גבולות וצבא. כשזו הסיטואציה, לפחות בואו נקבע את המצב וניקח את שטחי C, ששם יש פי שלושה יהודים מערבים".

על דברים אלה, המהווים לטעמו של דמרי בסיס עקרוני, "נכון להוסיף את עניין האפליה של האזרחים. יש חוק אחד לאזרחים וחוק אחד לערבים, לא יכול להיות חוק אחד ליהודים מעברו האחד של הקו הדמיוני וחוק אחר ליהודים בעברו האחר של הקו הזה, לא יכולה להיות פרדציה של מדינה בתוך מדינה. אנחנו כבר יותר מ-50 שנה מאז שחרור יהודה ושומרון והדבר הזה צריך להיות מתוקן".

הכיבוש משחית!

דמרי סבור שאת השינוי יש לחולל בהקדם האפשרי, שכן "לא לעולם חוסן. אנחנו זוכרים את ממשל אובמה וצריך לצלל את ההודגמות של ממשל טראמפ". בעיניו אין מקום לגישה שאי פשר להסתדר גם במציאות הדחוקה והמפלה הקיימת ובלבד שלא לעורר שדים מדיניים מרבי צם. לטעמו מדובר בתפיסה גלותית שהוא עצמו אינו מוכן לקבל. "אני לא שם. צריך להתקדם ולי שאוף למצב אופטימלי של חיים יהודיים בארץ ישראל, וריבונות היא בתוך העניין".

פקידות צבאית אולי נראית כליפ חוץ כמיישמת את אותה פונקציה של הפקידות המוניציפלית מעברו האחר של הקו הירוק, אך הקשר נגמור בדמיון החיצוני, אומר דמרי. "החלק השונה הוא מהותי פי עשר, כי כאשר אני כפוף לממשל צבאי אין כאן שום דבר שמגיע מהחלטות דמוקרטיות. הכיבוש משחית! כיבוש זה החלטות מדיניות של פקודות צבא שיכולות לבוא משר ביטחון, ראש ממשלה או נשיא ארצות הברית, וראינו כבר אין סבלנו כאשר היו ראשי ממשלה או נשיאים אמי ריקנים שלא אהבו את ההתיישבות.

לעומת זאת כשאנחנו חלק מהמדינה אנחנו לא תלויים בהחלטות של אף אחד. יש חוקי תכנון

מינוסים בעד ריבונות ישראלית בכנס ריבונות 4, ירושלים פברואר 2017

ואנחנו עומדים בהם, ואם אני יכול לקדם תכנית לבניית 500 יחידות דיור, אף אחד לא יגיד לי לא לקדם תכנית של 500 ולהסתפק ב-50. אני רוצה לקדם תכנית על פי הביקוש, ואם הביקוש הוא 5,000 יחידות דיור אני רוצה לעשות זאת. אני רוצה תכנית מתאר ארצית לכבישים, אבל אין בכל יהודה ושומרון תכנית מתאר למים, ביוב, כבישים, חשמל, רכב וכו'. למה אני לא יכול להיות חלק ממדינת ישראל שיש לה תמ"א לכל דבר ודבר? אני רוצה להתחבר לכבישים או לקדם קווי מים, כי האוכלוסייה היא כבר פי כמה וכמה מכפי שהיה בעבר ועדיין מחוברים עם צינור של 3 או 4 צול, כשבכל המדינה מה שמוביל מים זה צינורות של 30, 40 או 50 צול. כאן אפילו לא שמעו על זה ואני חנו במשבר של מים, וכך גם החשמל שנופל כל הזמן. למה אני צריך להיות ממדינת עולם שלישי? זו המציאות שלנו. ההבדל הוא לא בשאלת הוותרו של הפקיד שמולי אלא בראייה הכוללת".

שטף הדיבור של דמרי, הנתונים והדוגמאות שהוא מציג בו אחר זו מסגירים בקלות את המצוקה שעמה הוא מתמודד בהיעדר ריבונות, והוא ממשלי: "המועצה שלנו נחשבת חלק מהי נגב ויש משרד שמטפל בנגב, אבל המשרד הזה מוציא קול קורא שבו נאמר שרשות שאינה בת חום הריבוני של מדינת ישראל לא תוכל לגשת לאותו קול קורא. המשמעות היא שבגלל הכיבוש אני מופלה לרעה והשכן שלי במרחק של חמי קילומטרים ממני יכול לגשת לקול קורא גם אם מצב ואנתנו רוצים את זה".

לא משנה ש-80 אחוזים מהאוכלוסייה שלי גרה בנגב, עובדת בנגב. נוסעת ללימודים בנגב וכו'. כל זה לא משנה. אני מופלה, ולא הוכרתי את הקרנות שלא עוברות את הקו הירוק משום שזה לא חלק ממדינת ישראל".

מפגשים שקטים עם ראשי חמולות ונכבדי כפרים

עמדתו של דמרי הקורא להחלת ריבונות בשלב ראשון על שטחי C אינה מתעלמת כלל ועיקר מנוכחותם של ערביי האזור הזה וממעמדם. הוא

יהודית קצובר ונדיה מטר, ראשי תנועת הריבונות

במסגרת פעילותו לקידום חזון הריבונות הישראלית על יהודה ושומרון אנחנו מופיעות בפני קבוצות מכל רחבי הארץ. מדינות קדם צבאיות, אולפנות, תיכונים דתיים וחילוניים, משמאל ומימין מזמינים אותנו למפגשי שיה, לפאנלים ולהרצאות. לא פעם מתקיימים המפגשים הללו במסגרת מה שמוכנה "שבוע יו"ש", שבו בני הנוער מגיעים ליהודה ושומרון ופוגשים דוברים מכל הקשת הפוליטית.

במפגשים הללו אנחנו מציגות לבני הנוער את משנתנו הסדורה, ועיקרה הוא שארץ ישראל שייכת לנו ואסור לוותר עליה, ושתכנית שתי מדינות לשני עמים מהווה סכנה קיומית רחנית, אידיאולוגית וביטחונית למדינתנו. אנו פורסות לבני האזרחים או המארחים את תכנית החלת הריבונות שאותה אנו מקדמות בשנים האחרונות, ומבכירות את משמעותיותה של החלת הריבונות. בחלקם השני של המפגשים מתקיים דיון ער

סטטוס קוו ביהודה ושומרון הוא סכנה לאומית!

יהודית קצובר ונדיה מטר, ראשי תנועת הריבונות

ועולות שאלות רציניות ומעמיקות. בני הנוער דורשים מענה של ממש לסוגיות השונות. אחת השאלות שחוזרות כמעט בכל קבוצה ושומעת בערך כך: ברור לנו שחלוקת הארץ והקמת מדינה ערבית עוינת בליבה הוא מהלך אסוני למדינת ישראל, אבל ברור לנו גם שהחלת הריבונות היא מהלך מורכב מאוד כשהקושי המרכזי הוא מעמד הערבים. מאחר שכך, אולי יהיה הכי נכון ויעיל להותיר את המצב כפי שהוא היום?

בעידן שבו הסטטוס קוו בכל תחום הופך כמעט לערך מקודש, לכאורה מה רע בו גם בסוגיה זו? פעילותו הימיומית של צה"ל בעומק השטח ברמת פיגועים ושומרת על רמת טרור נמוכה יחד עם כל הכאב העמוק והצער על כל אובדן ופגיעה שכן מתרחשת), נדמה לעיתים שהכול שקט ורגוע ואין צורך להסתכן בהקמת מדינה פלשתינית, אך מנגד גם אין צורך להתמודד עם מורכבות החלת הריבונות.

דברים ברוח זו נשמעים לא רק מפיהם של בני נוער בסמינריונים ובדיונים, אלא גם מפיהם של אזרחים מהשורה ובהם גם אנשי ציבור ואקדמיה. כאן המקום להבהיר עובדה בסיסית ויסודית אהת: גם אם הדברים אינם נראים כך, סטטוס קוו

יהודית קצובר יזר תנועת הריבונות בפני נוער ממכינות קדם צבאיות בעוד גוארן. צילום: תנועת הריבונות

אינו קיים. השקט שמסביב אינו אלא אשליה. אנחנו חיים בצמידות לפצצה מתקתקת, ובכל דקה שחולפת דברים מתרחשים, עובדות נקבעות בשטח והופכות בסיס לעובדות נוספות שהולכות ומתרחבות ודוחקות את רגליה של מדינת ישראל מארצה.

תחת מסווה השקט והרגוע משתללת הרשות הפלשתינית על עוד ועוד שטחים בשטחי C, אותם שטחים שאפילו על פי הסכמי אוסלו אמר רים להיות באחריותה הבלעדית של ישראל. מדי יום הולכת ומתגמשת תכניתו של סלאם פיאד להשתלטות ערבית על אדמות באזורים אלה במי גמה להנוק את התפתחות ההתיישבות היהודית. תושבי יהודה ושומרון יכולים לראות את המציאות הזאת נרקמת סביבם מדי יום ביומו. געבות שהיו עד לא מכבר צחיחות הפכות לאתרי בנייה בחסות האיחוד האירופי ובמימון, וככל שהבנייה צמודה יותר לצירי התנועה אל היישובים היא מתגמלת יותר. לבנייה הבלתי חוקית מצטרף פת חקלאות בלתי חוקית ואיתה מחצבות בלתי חוקיות, וקרקעות שבעבר נרכשו על ידי יהודים הפוכות למובלעות מוקפות בנייה וחקלאות ערבית, ולעיתים גם על קרקעות אלה משתלטים

ההולכים. חברים יקרים, חשוב להתעורר ולהבין: אין דבר כזה סטטוס קוו. מדובר באשליה מסוכנת ומסוממת שבחסותה מוקמת מתחת לאפנו מדינה פלשתינית על כל סכנותיה ארוכות הטווח לעתיד מדינת ישראל.

משום כך אנו שבות ומדגישות את נתיבנו תה בהחלה של הריבונות הישראלית על יהודה ושומרון. שעת החול אוהל ואיתו גם החול עצמו, רעה צריכה להתקבל בהקדם: מדינה פלשתינית על סכנותיה הקיומיות או ריבונות עם התמודדות עם מורכבות הרעיון והחוק. האם ישראל הלכת להתאבדות על ידי הקמת מדינה פלשתינית או להתמודדות עם כאב ראש מקומי פתיר על ידי החלת הריבונות? אנחנו בזמן הכרעה דרמטי ובי שעה גדולה, ושעות גדולות נעודו לאנשים גדוי לים.

אנו בטוחות ביכולתו של הדור הזה להתנער ולסלק מעיניו עפר מסמא, לראות את המציאות נכוחה ולמצוא מענה ריבוני אמיתי לנגיסותיו של האויב בארץ חיינו. לא לשווא סיבב מסבב הסיי בות דווקא את דורות לשעה גדולה זו. יש לנו כוחות. יכול נוכל לה למשימת הריבונות.

ישראל טועמת עיניים ועובדות נקבעות בשטח

שר מיוחד מונה ברש"פ לתזמון ותכנון השתלטות על שטחי C. חקלאות ובנייה פלשתינית משרתים את היעד: הקמת מדינה בפועל. זה מה שקורה בשטח כל עוד הריבונות מתעכבת. ריאיון עם ישי חמו, רכז השטח של תנועת רגבים במרחב איו"ש

ישי חמו בפעולה צילום: מאיר אליפיר

רחב איו"ש, מחוק את קביעתן של השתיים ובי ריאיון ל'ריבונות' הוא מספר על התופעה המי תחוקת של השתלטות פלשתינית, המנוגדת לכל הסכם ואמנה, דווקא על שטחי C, האזורים שבהם ישראל שולטת הן ביטחונית והן אזרחית. שתי הדרכים העיקריות להשתלטות פלשתינית על המרחב הן הבנייה והחקלאות. כדי לבצע את המהלכים בצורה מתוחכמת ומאורגנת היטב, מונה בשרות הפלשתינית שר מיוחד לענייני שטחי C, כאשר "כל מטרותה היא לתאם ולארגן את ההשתלטות הערבית בשטח. גם כדי לתפוס עוד שטח לטובתם, וגם מתוך תפיסת העולם שאומרת שאם עובדתי ביהודה הסדר מדיני בין הצדדים, לא יהיה אפשר להתעלם מהעובדות שני קבעו בשטח", אומר חמו ומציין כי הדברים מתבססים על משנתו

במאמר שפרסמו (ומופיע גם כאן) מתייחסות ראשי תנועת הריבונות, יהודית קצובר ונדיה מטר, לטענתם של רגבים, ודווקא בימין, שסבורים כי אין מדינה פלשתינית ושהיא נתגרה אתגר קיומית לישראל ומנגד הריבונות תהווה אתגר לא מבוטל, ומשום כך נכון וראוי יהיה לשאוף להשגרת המציאות הקיימת, הסטטוס קוו שבו השרות הפלשתינית מנהלת את ענייניה בעוד ישראל שולטת ביטחונית על המרחב כולו.

קצובר ומטר קובעות במאמרו כי בעוד בימין שוגים באשליית הסטטוס קוו, הרי שהפלשתינים נים קובעים עובדות בשטח בבנייה ובחקלאות בלתי חוקית, ולמעשה מכשירים את הקרקע להקמתה של מדינה פלשתינית בפועל.

ישי חמו, רכז השטח של תנועת רגבים' במי

באמת בודו-קיום".

תמונת של קרקעות שנכבשו על ידי ערבים בשטחי C

הסדרה של סלאם פיאר, מי שחייך כראש ממשלת הרשות הפלשתינית עד שנת 2013.

היעד: מדינה פלשתינית דה-פקטו

בשלוש שנים האחרונות יש לערבים הצלחה מאוד גדולה של תפיסת עשרות אלפי דונמים, פיתוח קרקע שלא הייתה מפותחת בעבר, מאות קילומטרים של כבישים, שיקום אלפי בורות מים ועוד. כל זה קורה כל הזמן.

"בית הספר שם נבנה רחוק ממקום יישוב, ללא היגיון כלשהו, כשהמטרה היא לתפוס את אותה נקודה וגם את המרחב שבתווכן."

סאלאם פאיאר - לכבוש את שטחי C. שטחי A ו-B כבר בידינו

ארגון הוועדות החקלאיות השייך לרשות הפלש' תינית ולחזית העממית לשחרור פלשתינ, ארגון המוכר כארגון טרור לכל דבר גם בארצות הברית. "הארגון הזה מסביר במפורט ובגלוי בדף הפייסבוק שלו את המגמות, את הפרויקטים שהושלמו ואת ההתקדמות של המגמה בשטחי C. התפיסה שלהם אומרת שאם הקמת בית תפסת לכל היותר מאה או מאתיים מטר, אבל אם השתלטת על שטח חקלאי תפסת אלפי דונמים, וזה מה שקורה בשטח". "הם גם עלו על זה שהמינהל האזרחי אומר שמי בחינה חוקית זה בסדר, כי כסף הכול מדובר בפני תוח חקלאי והטרסות לא מעל גובה של מטר ועי שרה וכו', וכך ישנה התעלמות מההיבט האסטרטגי המוכוון של הרשות", מספר חמו ומציין כי "בשי לוש שנים האחרונות יש להם הצלחה מאוד גדולה של תפיסת עשרות אלפי דונמים, פיתוח קרקע שלא הייתה מפותחת בעבר, מאות קילומטרים של כבישים, שיקום אלפי בורות מים ועוד. כל זה קורה כל הזמן. יש לזה גם היבט נוסף.

לפי הדין העות'מאני אם עיבדת קרקע במשך שלוש שנים ולא תבעו ממך את הבעלות עליה - היא נחשבת שלך ותוכל לטעון לבעלות אם ייווצר סכסוך כלשהו בהמשך".

כשהוא מסכם את הדברים, אומר חמו כי בפועל "שטח C בעבר יכול היה להיות לטובת פיתוח של ההתיישבות, אבל כיום מי שתפס את הקרקע יכול לטעון בבג"ץ לבעלות כמו שהיה בעמונה ובנתיב האבות, ששם נמצא כמה רצועות קרקע שנראה היה באחד מתלמי האוויר כמה עצים ובגללם הוחלט שמדובר בקרקע פרטית, למרות שאין מי שיכול לדרוש בעלות באופן מלא ולהוכיח את הדי ברים בניירות, וכך הגענו להחלטה להרוס מבנים. מספיקה נטיעה או פיתוח קרקע כדי לקבוע בעלות של האנשים שם".

גם בהיבט החקלאי יש מעורבות מאסיבית של מדינות כמו הולנד, דנמרק וגורביה". נתונים על מעורבותן של מדינות אירופיות במיזמים הפלש' תיניים מרוכזים על ידי מכון מחקר למסמך מסודר שיוצג בקרוב בפני מקבלי ההחלטות והציבור.

המשך בעמוד 22

השד הזמוגרפי יוצא שוב מבקבוק השקר הפלשתיני

בדיון שהתקיים באחרונה בכנסת' הציגו נציגי המנהל האזרחי נתונים דמוגרפיים שהפיחו רוח מחודשת בקרב מי שדוגלים בחלוקת הארץ והקמת מדינה ערבית נוספת בליבה. הנתונים מלמדים לכאורה על שוויון יהודי-ערבי בין הים ובין הירדן. הדמוגרף יעקב פייטלסון מתמצת במאמר זה את עיקרי הראיות לעיוותים, לשקרים ולשיבושים המכוונים שבנתוני הלמ"ס הפלשתיני שעליהם מתבססים הנתונים המטרידים. השד הזמוגרפי מאיים או מפוגג?

הדמוגרף יעקב פייטלסון

אמינותם של הנתונים הדמוגרפיים לגבי האוכלוסייה הפלשתינית מוטלת בספק לא רק בכל הנוגע לאוכלוסייה הערבית ביהודה, שומרון וחבל עזה. ב-26 בדצמבר 2017 התקיים מפדק האוכלוסין הראשון של הפליטים הפלשתי' נים בלבנון. המפקד הראה שבלבנון מתגוררים 174,422 פלשתינים, כשליש בלבד מהנתונים הרשמיים של אונר"א, לפיהם האוכלוסייה הזאת מנתה 469,331 פליטים.

מאזן ההגירה הערבית מיהודה, שומרון וחבל עזה

עד כמה הנתונים הנמסרים על ידי המינהל האזרחי מעוותים ניתן להבין גם כאשר בודקים את נתוני מאזן ההגירה הערבית ואת נתוני הפ' טירות בשטחי יהודה, שומרון וחבל עזה.

לפי הנתונים לשנת 1997, שנמסרו על ידי ד"ר אבו ליבדה, שעמד או בראש הלמס"פ, מספר המהגרים מיהודה, שומרון וחבל עזה, שהיו כלו לים בנתוני המפקד, עמד בשנה זו על 325,253 נפש.

לפי נתוני המינהל האזרחי לשנים 1997-2007, שנמסרו על ידי סגן אלוף שרון ביטון ביום 6.12.08, הסתכם מאזן ההגירה השלי' לי ב-309,361 נפש, מתוכם ב-212,299 נפש מיהודה ושומרון ומרצועת עזה - ב-97,062 נפש.

לפי הערכות הלשכה האמריקנית לס' טטיסטיקה, מאזן ההגירה השלילי משטחי הרי שות האוטונומית בשנים 2008-2017 הסתכם ב-213,579 נפש, מתוכם 122,691 נפש מיהודה ושומרון ו-90,888 נפש מרצועת עזה. מכאן עולה כי בשנים 2017-1967 מאזן ההגירה הש' לילי הערבי מיהודה, שומרון ורצועת עזה הס' תכם ב-848,193 נפש, מתוכם 516,553 מהגרים מיהודה ושומרון וכ-331,640 מהגרים מחבל עזה.

לפי הערכות הלשכה האמריקנית לס' טטיסטיקה, מאזן ההגירה השלילי משטחי הרי שות האוטונומית בשנים 2008-2017 הסתכם ב-213,579 נפש, מתוכם 122,691 נפש מיהודה ושומרון ו-90,888 נפש מרצועת עזה. מכאן עולה כי בשנים 2017-1967 מאזן ההגירה הש' לילי הערבי מיהודה, שומרון ורצועת עזה הס' תכם ב-848,193 נפש, מתוכם 516,553 מהגרים מיהודה ושומרון וכ-331,640 מהגרים מחבל עזה.

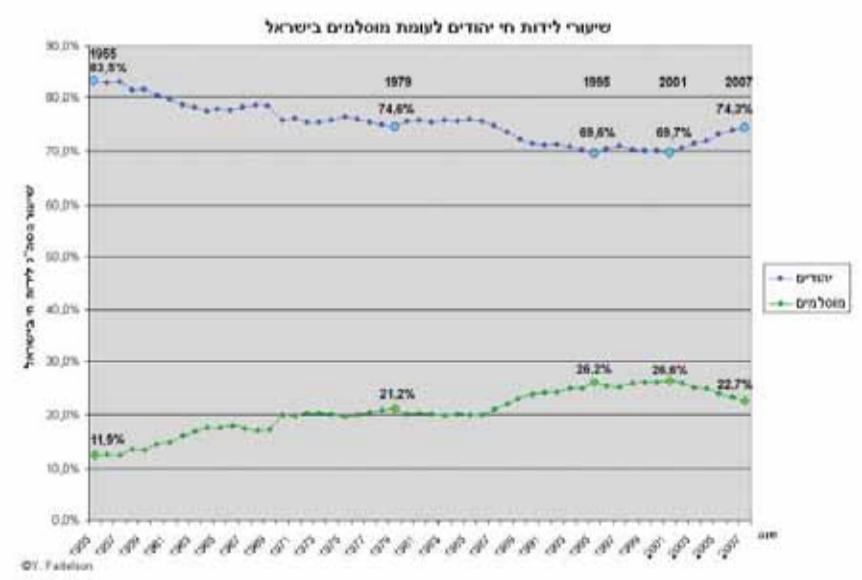
לפי הערכות הלשכה האמריקנית לס' טטיסטיקה, מאזן ההגירה השלילי משטחי הרי שות האוטונומית בשנים 2008-2017 הסתכם ב-213,579 נפש, מתוכם 122,691 נפש מיהודה ושומרון ו-90,888 נפש מרצועת עזה. מכאן עולה כי בשנים 2017-1967 מאזן ההגירה הש' לילי הערבי מיהודה, שומרון ורצועת עזה הס' תכם ב-848,193 נפש, מתוכם 516,553 מהגרים מיהודה ושומרון וכ-331,640 מהגרים מחבל עזה.

התמותה הערבית ביהודה, שומרון וחבל עזה

כפי שמסר אל"מ מנדס לחברי ועדת חוץ וביטחון, נתוני התמותה הערבית בשטחי הרי

כדוגמה לחוסר האמינות של נתוני התמור' תה ביהודה ושומרון נשווה בין הערכות הלשכה האמריקנית ובין אלו של הלמס"פ לשנים 2000-2015. לפי האמריקנים, בשנים 2000-2015 היו 142,778 פטירות ביהודה ושומרון, מספר גבוה ב-52.8% מהערכות הלמס"פ, שדיווחה על 93,454 פטירות. מספר הפטירות ביהודה והשו' מרון, לפי האמריקנים, עלה בשנים 2000-2015 ב-11.8%. לעומת זאת, לפי נתוני הלמס"פ, מספר הפטירות ביהודה והשומרון עלה ב-40.9%. להשוואה, מספר הפטירות בקרב ערביי ישראל עלה בתקופה המקבילה ב-45.4%. כאן ראוי לציין כי תת-דיווח על תמותה מגדיל באופן מלאכותי את גודל האוכלוסייה המוכחת, וכתוצאה מכך מביא לגידול הסיוע החומרי המג' גיע לשלטונות הרשות ביהודה, שומרון וחבל עזה ממקורות בינלאומיים, משום שהוא ניתן לפי מספר התושבים.

"תת-דיווח על תמותה מגדיל באופן מלאכותי את גודל האוכלוסייה הנוכחת, וכתוצאה מכך מביא לגידול הסיוע החומרי המגיע לשלטונות הרשות ביהודה, שומרון וחבל עזה ממוקורות בינלאומיים, משום שהוא ניתן לפי מספר התושבים."

גרף מתוך המגמות הדמוגרפיות בארץ ישראל (1800-2007) מאת יעקב פייטלסון

גודל האוכלוסייה בארץ ישראל המערבית

לפי הנתונים שהציגה לאחרונה ראש הלמס"פ, ד"ר עלא עווד, מספרם של הפלשתי' נים ביהודה, שומרון, רצועת עזה ומזרח ירושלים בשנת 2017 עומד על 4,952,168 נפש, מתוכם 3,008,770 נפש ביהודה ושומרון ו-1,943,398 נפש בחבל עזה.

לא נתייחס כאן לחוסר האמינות של הנתונים הדמוגרפיים של הרש"פ, אשר מנהלת מלחמה פסיכולוגית נגד מדינת ישראל. ניקח את הני נתונים הללו כבסיס לחישוב גודל האוכלוסייה בדרך מלמעלה למטה, ונחסיר את נתוני מאזן ההגירה השלילית לתקופה שבין השנים 1967-2017 ואת תושבי מורת ירושלים בעלי תעודת הזהות הישראלית. מכך נקבל שהאוכלוסייה ברש"פ בשנת 2017 מונה 3,787,000 נפש. מתוך זה, 2,175,217 נפש ביהודה ושומרון

המשך מעמוד 22

למה עדיין אין שלום? ביקורת ספרים

אהרון בראונשטיין

ספרו של ד"ר מיכאל קלזו 'המזרח התיכון ומלחמת העולם השלישית - מדוע אין שלום?'
THE MIDDLE EAST AND WORLD WAR III – WHY NO PEACE ?

התקוממות ספונטנית, וכי ערפאת והרשות הפלשתינית הודו בהצהרה שמסרו כי ציוו על הטורודיסטים להתחיל לפעול. אבו מאזן עצמו הודה במתן ההוראות הללו. מוחמד דחלאן טען כי "70% מהפגיעים בוצעו על ידי שוטרי הרשות הפלשתינית" וכי "הרשות הפלשתינית סיעה לאנשי המאס להתגונן מפני פעולות הנגד של ישראל".

הספר החדש של ד"ר קלזו משלב באופן ייחודי ניתוח פוליטי, גיאוגרפי-פסיכולוגי ודתי, ואף מציג מובאות מן המקרא ומן הקוראן. הספר מספק פרספקטיבה רחבה ועמוקה דתניים חשובים המסייעים בהבנת המצב המורכב מנשוא, אשר לעתים קרובות הוא קורבן לעיוות עובדתי תקשורתי המתבצע בין היתר באמצעות דיסאינפורמציה. החפצים בשלום במזרח התיכון נדרשים לקחת בחשבון את ההצעות המובאות בספר המבקשות להביא להבסת המגיפה הג'יהאדית.

(כותב הסקירה על הספר הוא אהרון בראונשטיין, נשיא ומייסד ברית האמנה היהודית הלא-כיתנית (JCA). קצין שירות החוץ של ארצות הברית בדימוס, ותושב ירושלים. בעברו שירת בווינגטון ובמשך 13 שנים גם במדינות ערביות ומוסלמיות)

כמעט זהים לנוסחה שאליה כיוון ערפאת שנים אחדות קודם לכן. שעה ספורות אחרי שלחץ ערפאת את ידו של יצחק רבין, על דשא הבית הלבן, שידרה הטלוויזיה הישראלית מסר מוקלט מערפאת לה' מון ערבי ובו הוא מבטיח להם שההסכם שעליו חתם זה עתה הוא רק השלב הראשון בתכנית להשמדת ישראל. מאוחר יותר, בערוץ הטי' לוויזיה של קהיר בערבית, אישר ערפאת כי

"למעשה, כולם טעו. האירופים, האמריקנים והישראלים סברו כי 'השאלה הפלשתינית' היא כססוך טריטוריאלי שניתן לפתור באמצעות ויתורים טריטוריאליים"

"מדובר בקונפליקט תיאולוגי המשתרע על פני העולם כולו"

הדגל הפלשתיני ייפרש מעל ירושלים, על חומותיה, על צריחי מסגדיה ועל כנסיותיה. הישראלים התעלמו מהכרזות אלה ומכך שאבו מאזן מימן את הטבח במינכן ב-1972, ולחץ את ידו של אחד הרוצחים שהשתתף בטבח זה. קוראי הספר יבינו כיצד האייתולות באיראן מסוגי להרוג ערבים אחרים, למען התהילה הגדולה של הש' ברות בו, ובאמצעות ארגונים לא ממשלתיים אירופיים, פלשתיניים, נוצרים ומוסלמים. קוראי הספר יגלו כי הסכמי אוסלו לא היו תוצאה של ויתורים הדדיים, ובניגוד למתואר, לא שני הצדדים יצאו מנצחים. הסכמים אלו

במחלוקת או משוחררים? למי שייכים שטחים אלו מבחינה משפטית? הספר החדש של ד"ר קלזו יסייע לענות גם על שאלות אלו. המחבר מנתח גם את עלייתה של תנועת ISIS ואת ברית האנטישמים, תנועת ה"אנטי-כנסיות", וכן את ההד-לגיטימציה, הדמוניזציה והדה-הומניזציה של יהודי ישראל, כמו גם עמותות מפקפקות, ירוקים קיצוניים מה' שמואל ומהימין ומוסלמים קיצוניים ברחבי העולם, אשר מובילים ומטפחים את פעולות ה-BDS נגד ישראל. הוא מתמודד עם שאלות קשות, ביניהן מדוע פעולות אלה ממומנות בעיקר על ידי האיחוד האירופי והמדינות הח' ברות בו, ובאמצעות ארגונים לא ממשלתיים אירופיים, פלשתיניים, נוצרים ומוסלמים. קוראי הספר יגלו כי הסכמי אוסלו לא היו תוצאה של ויתורים הדדיים, ובניגוד למתואר, לא שני הצדדים יצאו מנצחים. הסכמים אלו

צילום באדיבות ד"ר מיכאל קלזו

ד"ר מיכאל קלזו

ספר זה צולל לעומקה של סוגיית השלום במזרח התיכון ובוחן בקפידה את הגורמים והסיבות לאי השגתו עד היום. זהו גם ספר המולטימדיה הראשון אשר מתעד וחושף את מערכת הטרור הערבית, הפלשתינית והאנטי-ישראלית, אשר שמה לה למטרה להסיל את מדינת ישראל ואת היהודים המצויים בה, זאת בנוסף לפעולתה הרבה ליצירת דה-לגיטימציה, דמוניזציה ודה-הומניזציה במערב כלפי מדינת ישראל.

בידיקנות רבה מנתח המחבר, עורך דין ביני לאומי שרכש את השכלתו הן בצרפת (סורבון) והן בארצות הברית (NYU), מדוע הסכסוך הישראלי-פלשתיני/ערבי/מוסלמי לא נפתר עד היום למרות הסכמי אוסלו ושנים רבות של מעורבות פעילה של האיחוד האירופי, מדינות אירופיות בודדות, ארצות הברית, רוסיה והאי"ם. המחבר אף מנתח את מלחמת התע' מולה המשפטית נגד ישראל ומציג את אופני ההתמודדות השונים מולה.

למעשה, כולם טעו. האירופים, האמריקנים והישראלים סברו כי "השאלה הפלשתינית" היא כססוך טריטוריאלי שניתן לפתור בא' מצעות ויתורים טריטוריאליים, כפי שנעשה בהיסטוריה לאחר מלחמות שהתחוללו בין מדינות אירופיות. ערפאת, מחמוד עבאס וכמה מנהיגים ערבים אחרים ידעו כי הסכסוך איננו עניין של טריטוריה ותו לא, אלא כי מדובר בקונפליקט תיאולוגי המשתרע על פני העולם כולו, ומשמש כמטביצה לניסיון ההשתלטות העולמית של מוסלמים רבים. מאחורי החרם, העיצומים והסנק'

צילום: תנועת רבנים

ריות רק על המינהל זה לטמון את הראש בחול, כי הם רק מבצעים פקידותיות מדיניות. האחריות מונחת לפתחו של ראש הממשלה, שצריך להתוות מדיניות של תפיסת שטחי C בצור זה נחרצת מתוך הבנה שיש לנו זכות על השטח". על זאת הוא מוסיף ומעיד כי נראה ש"שורש האחזיה הרפית הוא הירידה באמונה בצדקת הדרך ובזכותנו על הארץ. הדבר הזה נותן את אותותיו גם באכיפה".

"הרעיון של תכנית פיאה פשוט: יש ליצור רצף טריטוריאלי מבית לחם, רמאללה, שכם וג'נין, לחבר בין כל הערים הללו ולמעשה ליצור מדינה דה-פקטו מצפון הנגב ועד דרום צפון הארץ."

נות 11,787,707 נפש, מתוכם 4,549,585 מוסלמים, או 38.6% מכלל האוכלוסייה. לפי נתוני הלמ"ס, האוכלוסייה היהודית המורחבת, כולל המשפחות המעורבות של יוצאי ברית המועצות לשעבר שלא הוגדרו על ידי משרד הפנים מבחינה לאומית, מנתה 6,958,300 נפש, או 59%. האוכלוסייה של הדרוזים, הצ'רקסים, הארמנים, הארמנים והערבים הנוצרים מנתה 275,088 נפש, או 2.4% מכלל האוכלוסייה בשנת 2017. אם נחסיר מכלל האוכלוסייה את תושבי חבל עזה, נקבל כי בשנת 2017 במדינת ישראל וביהודה ושומרון חיים כ-10,334,976 נפש, כאשר שיעור האוכלוסייה היהודית המורחבת הוא 67.3%, שיעור כלל המוסלמים הוא 30.0% ושיעורם של הדרוזים, הצ'רקסים, הארמנים, הארמנים והערבים הנוצרים הוא 2.7%. לפי תרחיש מספר 2 של תחזית הלמ"ס למדינת ישראל בשנת 2059, האוכלוסייה היהודית המורחבת עשויה להגיע ל-14,283,000 נפש ולפי תרחיש מספר 3 - ל-15,964,800 יהודים. לפי שני התרחישים הללו, האוכלוסייה הערבית תמנה 2,796,000 נפש. לפי תחזית המחבר משנת 2011, אם מגמות הדמוגרפיות הקיימות תימשכנה, דהיינו, המשך מגמת הירידה בילודה הערבית, תישמר רמת הילודה הקיימת אצל היהודים, וכמו כן תימשכנה המגמות הקיימות במאזן ההגירה אצל היהודים (העלייה) ואצל הערבים (מאזן הגירה שלילי), אזי כלל האוכלוסייה בארץ ישראל אמורה להגיע לכ-19,486,977 נפש בשנת 2059.

לפי התחזית הזאת, האוכלוסייה היהודית המורחבת עשויה להגיע למספר תושבים נמוך במקצת מזה שבתחזית הלמ"ס - 13,913,723 נפש, שהם 71.4% מכלל האוכלוסייה. אוכלוסיית אורחי ישראל הערבים עשויה להיות גבוהה במקצת מזה שבתחזית הלמ"ס - 2,811,754 נפש, או 14.4% מכלל האוכלוסייה. אוכלוסיית ערביי הרשות הפלשתינית עשויה להגיע ל-2,761,500 נפש, או ל-14.2% מכלל האוכלוסייה של ארץ ישראל בין הים התיכון לנהר הירדן.

הילודה היהודית בעלייה, הערבית בירידה

צילום: ד"ר מירב פראש 90

1,611,758 נפש בחבל עזה. נתוני האוכלוסייה ברשות הפלשתינית כוללים גם את ילדי המהגרים שנולדו בחו"ל, אשר רשומים אף הם כתושבי הרש"פ, וגם את התושבים שנפטרו אף לא הוסרו ממרשם האוכלוסין הפלשתיני. לפי הפרסום האחרון של הלמ"ס פ, בשנים 2007-2017, גדלה האוכלוסייה ביהודה ושומרון ב-28%, יותר מאשר בע' שור הקודם, ובחבל עזה היא גדלה ב-37.2%, כמעט זהה לגני דולה בשנים 2007-1997.

הערכה זו סותרת את הפרסומים על המשך מגמת הירידה הקבועה בפירון הכולל, אשר קיימת בקרב האוכלוסייה ברש"פ. לפי הערכות האמריקנים, הפירון הכולל ביהודה וש' נורד ב-17.8% ובחבל עזה הוא יורד אף יותר - ב-33.4%. נגיח שהגידול השנתי של האוכלוסייה ברש"פ נשאר גם בעתיד דומה לזה השנתי של הערכות הלמ"ס פ היה בשנים 1997-2007. המשך הגידול הזומם בשנים 2007-2017, היה מביא את האוכלוסייה ביהודה ושומרון, לא כולל מזרח ירושלים ובהתחשב במאזן ההגירה השלילי, ל-1,538,176 נפש. האוכלוסייה הערבית בחבל עזה, בהתאם לגידול התקופתי שהיה קיים בשנים 2007-1997, התחשב במאזן ההגירה הש' לילי, הייתה עשויה להגיע ל-1,452,732 נפש.

ראוי לציין כי לפי תחזית המינהל האזרחי משנת 1990, האוכלוסייה הערבית ביהודה ושומרון, לא כולל מזרח ירוש' לים, הייתה אמורה למנות 2,002,000 נפש בשנת 2017. אם נחסיר מהערכת התחזית הזאת את נתוני מאזן ההגירה השלילי לי המצטבר בשנים 2017-1967, נקבל כי האוכלוסייה ביהודה ושומרון הייתה אמורה להגיע ל-1,485,447 נפש בשנת 2017. הסטייה בין הנתון הזה לתוצאת החישוב של גודל האוכלוסייה ביהודה ושומרון, שהובאה לעיל, הוא 3.4% בלבד, כלומר בני סגרת הסטייה הסטטיסטית המקובלת. מכאן יוצא כי סך האוכלוסייה ברש"פ בשנת 2017 הייתה עשויה להגיע ל-2,990,907 נפש. לפי נתוני הלמ"ס, האוכלוסייה של תושבי מדינת ישראל מנתה 8,796,800 נפש בשנת 2017. לכן, כלל האוכלוסייה בארץ ישראל הייתה עשויה לנ'

הנוער תומך

בריבונות

י"ג סיוון 27.5.2018

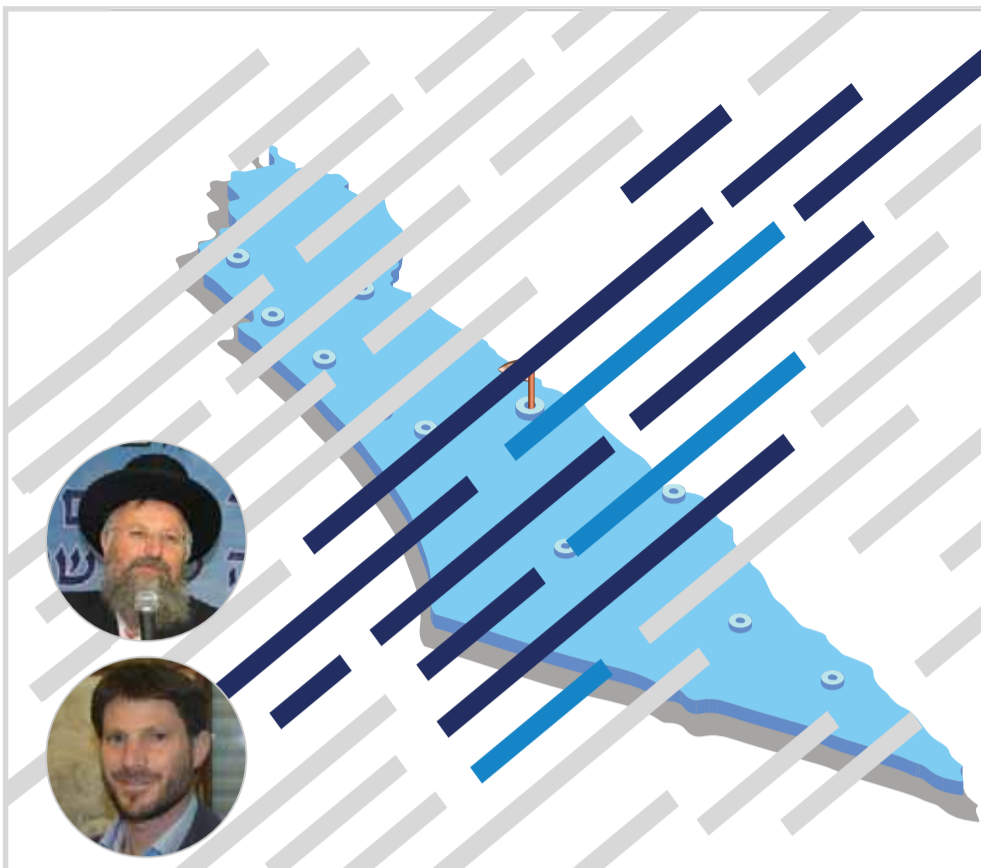
ועידת הנוער ה-1

היכל שלמה ירושלים

למידע נוסף חפשו נוער ריבונות

058-4977749 (נעם) 058-6272775

ribonut.co.il בשבע

התוכנית

- 16:30 התכנסות, חלוקת תגים, כיבוד קל
- 16:50 פתיחת הועידה
- יהודית קצובר ונדיה מסר
- 17:00 מילות ברכה
- הרב שמואל אליהו רב העיר צפת
- 17:15 למה ריבונות?
- שרה העצני- כהן יו"ר ישראל שלי
- 17:35 מדברים ריבונות
- מתן צור וח"כ בצלאל סמוטריץ
- 17:50 איך מסבירים? עמידה מול קהל
- ד"ר אירית אלון
- 18:20 למה לי ריבונות? סרטון המחשה והסבר
- 18:30 מזכ"ל תנועות הנוער:
- בני עקיבא, אריאל, עזרא, בית"ר
- 19:10 עכשיו תורנו שאלות מהקהל למומחים
- ביטחון- תח אלוף במיל אמיר אביבי
- קרקעות- מאיר דויטש, רגבים
- פוליטי- אורית סטרוק עדולת א"
- תכלס- מתן פלג, אם תרצו
- 19:45 חידון Kahoot נושא פרטים
- 20:15 סיום משוער
- מנחה הועידה: מתן צור